

Lovforslag nr. L 288. Fremsat den 2. maj 2000 af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen)

Forslag

til

Lov om Danmarks deltagelse i den fælles valuta

§ 1. Danmark kan deltage i den fælles valuta, euroen, på grundlag af bestemmelserne i Traktaten om Det Europæiske Fællesskab om Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase.

§ 2. Retsakter vedrørende den fælles valuta, som er vedtaget af Fællesskabets institutioner inden Danmarks deltagelse heri og offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende, sættes i kraft i Danmark i det omfang, de efter fællesskabsretten er umiddelbart anvendelige.

§ 3. I lov nr. 447 af 11. oktober 1972 om Dan-

marks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber og Den Europæiske Union, som ændret ved lov nr. 259 af 28. maj 1984, lov nr. 352 af 4. juni 1986, lov nr. 281 af 28. april 1993 og lov nr. 322 af 6. juni 1998, foretages følgende ændring:

I § 4 ophæves nr. 12, litra a).

Nr. 12, litra b) bliver herefter litra a).

§ 4. § 1 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Udenrigsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 2 og § 3.

I. Almindelige bemærkninger

Indførelsen af den fælles valuta

Den 1. januar 1999 trådte Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase i kraft. 11 EU-lande deltog fra starten i den fælles valuta euroen. Det drejer sig om Belgien, Finland, Frankrig, Holland, Irland, Italien, Luxembourg, Portugal, Spanien, Tyskland og Østrig. Dermed er den fælles valuta allerede en realitet.

Det fremsatte lovforslag skal gøre det muligt for Danmark at tilslutte sig den fælles valuta.

Den fælles valuta er en videreførelse af samarbejdet om det indre marked, der nu er gennemført. Den fælles valuta bygger videre på de resultater, der er skabt i 1. og 2. fase af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU). De to første faser af ØMU'en har ført til et tættere fælles samarbejde om den økonomiske politik, som Danmark er fuldt ud med i.

De 11 lande, som nu deltager i den fælles valuta, har etableret et uformelt samarbejde, det såkaldte euro-11. Udviklingen har vist, at euro-11 får større betydning. Det vil fortsætte. Dermed vil der reelt kunne træffes beslutninger, som påvirker Danmarks fremtid – men Danmark har uden for dette samarbejde ikke indflydelse på de trufne beslutninger.

Danmark hører hjemme i det europæiske samarbejde i EU. Danmark har siden 1973 været med til at præge den europæiske udvikling. Det gælder ikke mindst beslutningen om at udvide EU med de nye demokratier i Central- og Østeuropa. Danmark skal fortsat påvirke udviklingen af EU-samarbejdet mod et åbent, helt og stabilt Europa.

Danmark deltager som udgangspunkt fuldt og helt i det europæiske samarbejde. Men på visse områder indtager Danmark en særstilling. Det gælder bl.a. forbeholdet for deltagelse i den fælles valuta.

Europa gennemgår store ændringer i disse år. Det europæiske samarbejde udvikler sig som følge af meget konkrete udfordringer. Samarbejdet står over for sin hidtil største opgave: Gennem udvidelsen at skabe et helt og udelt Europa.

Det er et klart politisk mål for alle ansøgerlandene så hurtigt som muligt efter optagelsen i EU at deltage

i den fælles valuta. De central- og østeuropæiske kandidatlande ønsker at påtage sig medlemskabets fulde rettigheder og pligter. De vil deltage på lige vilkår i alle dele af det europæiske samarbejde.

Der er i et særskilt afsnit nedenfor nærmere redegjort for de samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser for Danmark af deltagelse i den fælles valuta euroen.

Den Økonomiske og Monetære Union

ØMU handler om mere end en fælles valuta. ØMU bygger videre på det indre marked og består af:

- * den fælles valuta euroen,
- * fælles penge- og valutapolitik,
- * Den Europæiske Centralbank samt
- * samarbejde om den økonomiske politik.

De lande, der indfører euroen, er samtidig med i den fælles penge- og valutapolitik og en fælles centralbank. Den fælles valuta betyder, at valutakurserne mellem eurolandene er låst fast.

ØMU indebærer også et tættere samarbejde om den økonomiske politik - blandt andet om at undgå for store budgetunderskud og fremme beskæftigelsen. Det samarbejde omfatter alle lande i EU.

ØMU betyder, at medlemslandene har forpligtet sig til at samarbejde fremfor at løse egne problemer på bekostning af naboerne. F.eks. vil store budgetunderskud i Tyskland føre til stigende inflation og rente i hele EU til skade for vækst og beskæftigelse. Det er heller ikke i de europæiske landes interesse, at nabo-lande devaluerer deres valutaer, da det »eksporterer« arbejdsløshed til de andre lande. Meningen er at undgå en politik som f.eks. den, der blev ført i forbindelse med oliekriserne i 1970'erne, som fik arbejdsløsheden til at stige voldsomt i de europæiske lande. Krisen fik dengang mange lande til at devaluere deres valutaer samtidig med, at inflationen steg og renterne fulgte med op. Landene førte derved en politik, som var til skade for hinanden. Danmark og andre lande blev hårdt ramt af stigende arbejdsløshed i 1970'erne. Fra 1973 til 1983 steg ledigheden i de europæiske OECD-lande fra 3,5 pct. til 10,4 pct., svarende til 14,1 milli-

oner arbejdsløse mennesker alene inden for de nuværende EU-lande i 1983.

Planerne om ØMU blev søsat på topmødet i Hannover i juni 1988. Her nedsatte man en komité, som skulle udarbejde en rapport om, hvordan ØMU kunne gennemføres. Rapporten mundede ud i et forslag om at etablere en ØMU i 3 faser.

ØMU's første fase startede den 1. juli 1990. I denne fase skulle landene økonomisk nærme sig hinanden. Landene skulle lære at samarbejde bedre med færre økonomiske hindringer mellem landene. Der blev derfor taget de første skridt til:

- * at samordne landenes økonomiske politikker bedre,
- * at landene skulle deltage i valutasamarbejdet, EMS, og
- * at indføre frie kapitalbevægelser mellem landene. Derved ville det blive muligt for virksomheder og borgere at investere frit i de andre lande og gøre investeringer billigere.

I 1991 blev landene i EU enige om de traktatmæssige rammer for de to sidste faser af ØMU og dermed for den fælles valuta. Disse rammer blev vedtaget i Maastricht-traktaten.

*

Anden fase af ØMU, som Danmark var fuldt med i, startede den 1. januar 1994. Formålet med anden fase var at få en mere stabil og ensartet økonomisk udvikling i EU. Landene skulle gøre deres økonomier klar til at fastlåse de indbyrdes valutakurser, have en fælles penge- og valutapolitik og indgå i et tæt økonomisk og monetært samarbejde. Det skulle ske ved:

- * at landene skulle opfylde nogle økonomiske krav - de såkaldte konvergenskriterier: lav rente, stabile priser og valutakurser samt et offentligt budgetunderskud og en offentlig gæld, som ikke er for stor,
- * at gennemføre frie kapitalbevægelser mellem alle lande i EU,
- * at oprette samarbejdsorganisationen Det Europæiske Monetære Institut (EMI), og
- * at der blev indført tre overordnede regler: forbud mod monetær finansiering (dvs. finansiering af offentlige udgifter ved seddeludstedelse mv.), forbud mod at EU-lande hæfter for hinandens gæld samt forbud mod adgang for den offentlige sektor til at låne i finansielle institutioner på mere favorable vilkår, end kapitalmarkedet tilbyder.

Landene skulle bestræbe sig på at opfylde nogle økonomiske krav, fordi en mere harmonisk økonomisk udvikling er central for at kunne opnå alle fordelene ved at skabe et mere forpligtende valutasamarbejde. Samtidig er stabile priser og valutakurser vigtig-

ge forudsætninger for en bedre vækst og større beskæftigelse.

*

ØMU's tredje fase med den fælles valuta startede 1. januar 1999 og betød:

- * indførelsen af euroen og dermed en fastlåsning af valutakurserne, så de ikke kan ændres,
- * fælles penge- og valutapolitik for eurolandene og
- * oprettelsen af den fælles centralbank, ECB, for eurolandene.

Filosofien bag ØMU er at skabe et bedre samarbejde, ved at de europæiske lande støtter hinanden frem for at eksportere problemerne til hinanden. Det opnås bedst ved at skabe stabile priser og valutakurser i Europa. Det vil man opnå ved et tættere samarbejde om den økonomiske politik. Det vil gavne beskæftigelsesfremgangen. For eurolandene sker det også gennem den fælles valuta, euroen.

Det indre marked - EU's hjemmemarked - har bidraget til øget samhandel, økonomisk udvikling og beskæftigelse. Mange ser en mulighed for yderligere at lette handelen mellem landene ved at indføre en fælles valuta. Det vil lette sammenligningen af priser og give større konkurrence og dermed mulighed for lavere priser. Samtidig kan virksomheder og forbrugere spare vekselomkostninger ved kun at bruge én valuta, når de handler med hinanden. Ved at have en fælles valuta bliver der tale om ét stort europæisk hjemmemarked. Det vil i sig selv også gavne beskæftigelsen.

ØMU er også resultatet af mange års politiske overvejelser. Mange ser ØMU som en måde at skabe gensidig forståelse på mellem de europæiske lande. Tanken er, at man herigennem kan undgå tidlige tidens konflikter, der i høj grad har præget den europæiske historie.

*

Danmark deltager ikke i den fælles valuta, euroen, som følge af vort forbehold. Danmark har indgået en valutaaftale med eurolandene og ECB, hvor den danske krone stabiliseres i forhold til euroen inden for et snævert udsvingsbånd på $\pm 2,25$ pct. Dette er sket inden for rammerne af valutakurssamarbejdet (ERM II) mellem euroområdet og medlemslande udenfor.

Euroen flyder i forhold til de andre hovedvalutaer, dollar og yen. Da kronen er bundet til euroen, indebærer den danske fastkurspolitik, at kronen flyder over for dollar og yen. Det svarer helt til situationen, da kronen var knyttet til D-marken. ECB har som primær opgave at fastholde prisstabilitet i hele euroområdet og ikke at stabilisere euroens kurs over for dollar. Euroens fald siden dens indførelse er en naturlig kon-

sekvens af, at USA i en lang periode har haft og fortsat har en kraftigere vækst end eurolandene. Det giver højere renter i USA og dermed kapitalimport og stigende dollarkurs. D-marken blev tidligere opfattet som en stærk valuta uanset dens udsving over for dollaren, og uanset at disse udsving til tider var meget større end de nuværende udsving mellem euroen og dollar. D-marken var en stærk valuta, fordi D-marken var forbundet med prisstabilitet.

Danmark har sammen med andre EU-lande arbejdet intenst for at forstærke samarbejdet om fremme af beskæftigelsen i Europa. Det har resulteret i et særskilt afsnit i Amsterdam-Traktaten om beskæftigelse. Dermed er der nu i traktaten og i koordinationen af den økonomiske politik sket en afgørende styrkelse af beskæftigelsessamarbejdet.

På Det Europæiske Råds ekstraordinære møde om beskæftigelse den 23.-24. marts 2000 i Lissabon blev der sat en række konkrete mål vedrørende øget beskæftigelse i de næste 10 år, ligestilling på arbejdsmarkedet, stop for social udstødelse, ny IT-udvikling i medlemslandene. Lissabon-topmødet satte en række fælles mål – midlerne til at nå målene er primært de enkelte medlemslandes nationale beslutninger. Gennem de senere år er ledigheden i euroområdet faldet og beskæftigelsen steget betydeligt. Denne udvikling ventes at fortsætte i de kommende år ifølge IMF, OECD og Europa-Kommissionen.

Samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser ved dansk tilslutning til den fælles valuta

I Økonomiministeriets og Finansministeriets rapport »Danmark og euroen« fra april 2000 er der foretaget en nøje belysning af de økonomiske og økonomisk-politiske konsekvenser for Danmark.

Det nye for Danmark ved deltagelse i euroen vil være, at Danmark får adgang til på lige fod med de andre eurolande at fastlægge den europæiske pengepolitik og opnå fuld sikring mod valutaspækulation med deraf følgende stabilitet. Medlemskab i euroen vil også forbedre finanspolitikkenes muligheder for at bidrage til høj og stabil beskæftigelse. I en situation med stigende ledighed risikerer man ikke længere, at en lempelse af finanspolitikken udhules af de finansielle markeder gennem stigninger i renten. Finanspolitikken bliver også mere stabil. Man behøver ikke længere at gætte på, hvordan lempelser bliver opfattet af de finansielle markeder, og behovet for pludselige stramminger ved valutakriser forsvinder. Endelig vil der være økonomiske gevinster for virksomheder og husholdninger.

Til gengæld opgiver Danmark muligheden for isoleret at bruge ændringer af valutakursen og den fælles

valuta erstatter kronen. Herudover kan staten blive pålagt økonomiske sanktioner, hvis vi ikke overholder de finanspolitiske spilleregler om at undgå uforholdsmæssigt store offentlige budgetunderskud.

Euroamarbejdet giver en sikring mod valutaspækulation, mens ERM II-aftalen alene giver mulighed for kortvarig træk på en kassekredit. En lille åben økonomi som den danske er sårbar, hvis der på de internationale finansielle markeder skulle opstå tvivl om den danske økonomisk-politiske linie eller ved finansiell uro i omverdenen. Det er de vilkår, Danmark har ved deltagelse i det internationale samarbejde på vare- og finansmarkederne.

Danmark fører allerede i dag den samme økonomiske politik som ved deltagelse i euroamarbejdet. Opgivelsen af brugen af valutakursjusteringer er ikke noget nyt. Danmark har med fordel ført fastkurspolitik under skiftende regeringer siden begyndelsen af 1980'erne. Finans- og strukturpolitikken har siden da vist, at de kan holde dansk økonomi på sporet og sikre en mere gunstig og stabil udvikling, end den tidligere brug af valutakursjusteringer og finansielle restriktioner kunne. De nye pligter indebærer således ikke nogen væsentlige ændringer af det økonomisk-politiske råderum i forhold til i dag.

Dansk deltagelse i euroen vil betyde, at Danmark får samme fælles pengepolitik som eurolandene. Der er dog ikke tale om noget reelt tab af pengepolitisk suverænitæt i forhold til situationen i dag i ERM II. Deltagelse i ERM II betyder, at den danske pengepolitik tilrettelægges med henblik på at sikre en stabil kronkurs i forhold til euroen. Den danske pengepolitik følger således den fælles pengepolitik i euroområdet, og selvstændige renteændringer har alene været anvendt i forbindelse med valutauro for at sikre kronkursen. Det skete under valutakriserne i 1986-87, 1989, 1992-93, 1995 og 1998.

Muligheden for at kunne blive pålagt økonomiske sanktioner er med til at sikre, at landene ikke fører en uansvarlig økonomisk politik til skade for beskæftigelsen og nabolandene. For Danmark vil det ikke være et problem med fastholdelse af den nuværende finanspolitiske strategi. Der er igennem 1990'erne skabt et betydeligt råderum, og Danmark hører til blandt de lande i EU, der har de mest ambitiøse målsætninger om gældsafvikling. Samtidig er spillereglerne for offentlige budgetunderskud i EU-landene med til at forhindre en udvikling som i begyndelsen af 1990'erne, hvor store offentlige budgetunderskud i Europa skabte ustabilitet også for dansk økonomi. Uden for euroen er det de finansielle markeder, som lægger bindinger på størrelsen af det offentlige bud-

getunderskud gennem højere rente og valutausikkerhed.

Såfremt Danmark forbliver uden for euroen, vil Danmark skulle føre en økonomisk politik, der er mindst lige så stram som ved deltagelse i euroen for at sikre troværdighed omkring fastkurspolitikken og strammere i tilfælde af international finansiell uro. Der vil således ved et ja kunne føres en lempeligere politik end ved et nej, som kan kræve stramninger for at fastholde tilliden til den danske kronkurs og den økonomiske politik.

Danske virksomheder og forbrugere vil opnå nogle varige økonomiske gevinster ved euroen i form af fjernelse af valutarisici over for eurolande, bortfald af vekselomkostninger samt lavere rentespænd end i situationen, hvor vi står udenfor.

Forbrugerne kan se frem til større priskonkurrence og dermed lavere priser, inden for det fælles valutaområde, idet danske virksomheder vil blive udsat for øget konkurrence. Der vil også være engangsomkostninger i forbindelse med omstillingen til euro. Men gevinsterne alene ved bortfald af vekselomkostningerne vil overstige engangsomkostningerne ved omstilling. Samlet vil deltagelse i euroen bidrage positivt til dansk eksport, investeringer og produktion. Deltagelse i euroen vil betyde, at danske virksomheder vil høste yderligere fordele af det indre marked.

Det tættere samarbejde om den økonomiske politik sigter mod at opfylde målet om økonomisk vækst og velstand i Europa. Midlet er blandt andet strukturreformer på linie med, hvad der f.eks. i 1990'erne er gennemført i Holland, Irland og Danmark. Det vil kunne bidrage til et langvarigt opsving i Europa og en væsentlig nedbringelse af ledigheden.

For en velfungerende ØMU er det væsentligt, at markederne fungerer tilstrækkeligt fleksibelt. For Danmark er der med blandt andet 1990'ernes reformer skabt gode rammer på arbejdsmarkedet - også for deltagelse i euroen.

Ovenstående er også centralt ved vurderingen af ØMU'ens holdbarhed forstået som risikoen for, at samarbejdet opgives. Regeringens analyse, »Danmark og euroen«, angiver, at landene ikke kun har interesse i, men også i praksis hidtil har fulgt de økonomisk-politiske spilleregler i ØMU. Det er fortsat landenes eget ansvar at indrette finans- og strukturpolitikken samt velfærdspolitikken.

Danmark vil stå over for de samme udfordringer fra globaliseringen som eurolandene. Danmark skal under alle omstændigheder håndtere de udfordringer, globaliseringen stiller, uanset deltagelse i euroen.

Spørgsmålet er, hvorledes Danmark bedst møder udfordringerne.

Det sker bedst ved fuld deltagelse i eurosamarbejdet. Danmark kan så på lige fod med andre lande præge det økonomisk-politiske samarbejde, som Danmark under alle omstændigheder vil skulle indrette sin økonomiske politik efter.

Uanset om Danmark deltager i euroen eller ej, vil Danmark alligevel skulle indrette sig efter beslutningerne på det økonomisk-politiske område. Danmark deltager - som følge af EU-medlemskabet - i det tættere økonomisk-politiske samarbejde og følger i kraft af fastkurspolitikken den fælles pengepolitik. Der er derfor ikke grundlag for den opfattelse, at Danmarks økonomisk-politiske handlefrihed skulle blive større ved at stå uden for euroen. Det er først og fremmest Danmarks indflydelse på det økonomisk-politiske samarbejde, som Danmark allerede i dag deltager i, der bliver mindre.

Dansk deltagelse i euroen vil være en naturlig videreførelse af den økonomisk-politiske linie, der kendes i dag.

Lovgivningsmæssige konsekvenser ved dansk deltagelse i den fælles valuta

Såfremt Danmark beslutter sig for at deltage i eurosamarbejdet, vil der skulle foretages en række ændringer af den danske lovgivning.

En del af ændringerne i dansk lovgivning skal være på plads allerede inden datoen for indtræden i eurosamarbejdet. For at kunne deltage i den fælles pengepolitik er det f.eks. nødvendigt at ændre lov om Danmarks Nationalbank. Andre dele af lovgivningen skal først være på plads, når eurosedler og -mønter cirkuleres. Af hensyn til den tekniske og praktiske omstilling fra kroner til euro er det hensigten så hurtigt som muligt efter en folkeafstemning at få gennemført de nødvendige ændringer. F.eks. vil det i hele den danske lovgivning gælde, at kronebeløb og referencer til kroner skal erstattes af eurobeløb og referencer til euro. Disse typer konsekvensændringer i lovgivningen vil udgøre langt hovedparten af ændringerne. Ved omregningen til euro skal der tages højde for eventuelle afrundingssspørgsmål. Der gælder fælles regler i EU omkring omregning og afrunding for de deltagende landes valutaer, når de omregnes til euro.

Nationalbankens rolle bliver ny, hvis Danmark indfører euroen. Nationalbanken vil deltage fuldt ud i Eurosystemet og i Den Europæiske Centralbanks (ECB's) beslutningsorganer. Det vil sige, at nationalbankdirektøren får plads i ECB's Styrelsesråd og dermed indflydelse på den fælles pengepolitik i euroområdet på lige fod med de andre eurolandes central-

F. t. l. om Danmarks deltagelse i den fælles valuta

bankchefer. Nationalbankens direktion og medarbejdere vil deltage fuldt ud i det omfattende samarbejde inden for Eurosystemet.

Nationalbankloven tilpasses i overensstemmelse med traktatens bestemmelser og bestemmelserne i statuten for ESCB (Det Europæiske System af Centralbanker). Loven skal udformes således, at Nationalbanken herefter bliver en del af samarbejdet inden for ESCB og følger ECB's retningslinjer og instrukser ved udførelsen af ESCB-opgaver.

Nationalbanken vil også fremover udstede penge-sedler i Danmark. Det vil ske efter beslutning i ECB. Den Kgl. Mønt vil præge de danske euromønter i overensstemmelse med EU-bestemmelserne herom. Det er økonomiministeren, der efter forhandling med Nationalbanken, beslutter designet af mønternes nationale sider. Alle monarkier i euroområdet har valgt at have portrætter af deres monark på de nationale sider af mønterne. Dansk deltagelse i den fælles valuta vil helt naturligt – som nu – også indebære den danske monarks portræt på forsiden af mønten.

Den nuværende nationalbanklov opfylder traktatens og ESCB-statuttens uafhængighedskrav.

Selv om Nationalbankens målsætning i henhold til den nuværende lov (»at opretholde et sikkert penge-væsen her i landet«) er blevet forstået som prisstabilitet, er der formentlig behov for at få skrevet traktatens prisstabilitetsmålsætning ind i loven.

Endvidere vil der skulle gennemføres ændringer af valutalovent og møntlovgivningen. Lov om valutaforhold m.v. indeholder blandt andet en reference til bestemmelser om indløseligheden af Danmarks Nationalbanks sedler til guld, som vil skulle ændres - en bestemmelse som i øvrigt i mange år har skullet ændres. Sedler og mønter i kroner kan indtil de tages ud af om-løb blive ved med at være lovligt betalingsmiddel i Danmark. Tidspunktet, for hvornår de tages ud af om-løb, fastlægges i samarbejde med de øvrige eurolande, men tidligst 1. marts 2004. Det vil blive foreslået, at kronersedler og -mønter vil kunne indløses i mindst 30 år i Nationalbanken efter at de ikke længere kan bruges.

Som følge af Danmarks Nationalbanks indtræden i Eurosystemet vil diskontoen blive afløst af en rentesats, som offentliggøres af ECB.

På baggrund heraf skal de steder i den danske lovgivning, hvor der henvises til Danmarks Nationalbanks diskonto, ændres. Det kan enten ske ved, at der henvises til denne anden rentesats, eller ved at lovbestemmelsen omformuleres, således at der ikke er en henvisning til en rentesats.

Ifølge Rådets forordning om indførelsen af euroen skal de deltagende medlemsstater fastsætte passende sanktioner mod efterligning og forfalskning af euro-sedler og -mønter.

I foråret 1999 udstedte Rådet en resolution, hvori Rådet blandt andet opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at euroen beskyttes på passende vis gennem effektive strafferetlige foranstaltninger.

Den videre procedure

Med Edinburgh-Aftalen, der blev indgået på Det Europæiske Råds møde i Edinburgh den 11.-12. december 1992, meddelte Danmark, at vi ikke ville deltage i Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase. Denne mulighed havde vi i kraft af en særlig protokol, som var knyttet til Maastricht-Traktaten. Protokollen indebar, at Danmark kunne meddele, at man ikke ville deltage i tredje fase.

Edinburgh-aftalen indebærer endvidere, at Danmark har ret til - til enhver tid - efter egen beslutning at anmode om deltagelse i Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase med den fælles valuta.

Edinburgh-Aftalen blev til i lyset af resultatet af folkeafstemningen den 2. juni 1992, hvor 50,7 procent af de deltagende vælgere sagde nej til Maastricht-Traktaten. Efter drøftelser mellem Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti, hvis resultat blev »Det Nationale Kompromis«, gik syv af Folketingets daværende otte partier sammen og udfærdigede forhandlingsgrundlaget »Danmark i Europa.« Forhandlingsgrundlaget indeholder en række ønsker til det fremtidige EU-samarbejde. Det gælder bl.a. ønsket om en særlig aftale for Danmark på fire hovedområder, herunder vedrørende den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase. Herudover indeholder det også ønsker om større åbenhed og mere nærhed i EU-samarbejdet. På den baggrund blev Edinburgh-Aftalen forhandlet på plads mellem Danmark og de øvrige medlemslande i EU. I tilknytning til lovkomplekset om Danmarks tiltrædelse af Edinburgh-Aftalen og Maastricht-Traktaten indgik de 7 partier en politisk aftale, der indebærer, at Danmarks holdning til fire hovedelementer i Maastricht-Traktaten, herunder Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase, kun kan ændres gennem en folkeafstemning.

Det er helt afgørende for regeringen, at både bogstaven og ånden i denne aftale overholdes.

Som opfølgning på undertegnelsen af Maastricht-Traktaten udarbejdede Justitsministeriet et notat af 3. marts 1992 om visse statsretlige spørgsmål ved Danmarks tiltrædelse af traktaten.

I notatet konkluderes det bl.a., at fuld dansk tiltrædelse af Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase med den fælles valuta nødvendiggør en anvendelse af den særlige bestemmelse i grundlovens § 20 om overladelse af beføjelser til mellemfolkelige myndigheder. Det konkluderes endvidere, at anvendelse af § 20 er tilstrækkelig som grundlag for dansk tilslutning. Det betyder, at tiltrædelse kan ske uden en ændring af grundloven.

Justitsministeriet har i forbindelse med lovforslagets udarbejdelse vurderet disse konklusioner i lyset af retskilder, der er kommet efter udarbejdelsen af notatet, herunder navnlig de principielle udtalelser om § 20, som er anført i Højesterets dom af 6. april 1998 i den såkaldte Maastricht-sag.

Justitsministeriets vurdering er fortsat, at anvendelse af § 20 er nødvendig og tilstrækkelig som grundlag for dansk tilslutning. Der henvises til Justitsministeriets notat af 25. april 2000 om visse forfatningsretlige spørgsmål ved dansk tiltrædelse af Den Økonomiske og Monetære Unions 3. fase med den fælles valuta. Notatet er samtidig med lovforslagets fremsættelse fremsendt til Folketinget.

Det anførte indebærer, at Danmarks tilslutning kun kan ske under iagttagelse af den særlige procedure i § 20, stk. 2, d.v.s. med 5/6 flertal i Folketinget eller efter afholdelse af folkeafstemning, jf. grundlovens § 42. Uanset om der opnås et flertal på 5/6, vil regeringen i overensstemmelse med aftalen mellem de 7 partier sikre, at spørgsmålet om Danmarks tilslutning til den fælles valuta bliver forelagt folketingsvælgerne til godkendelse eller forkastelse efter reglerne i grundlovens § 42. Regeringen planlægger, at folkeafstemningen vil finde sted den 28. september 2000.

Hvis der ved folkeafstemningen konstateres et flertal for dansk tilslutning til euroen, vil regeringen meddele ECOFIN-Rådet, Europa-Kommissionen og ECB, at Danmark ønsker at deltage i euroen. Herefter vil procedurerne for optagelse i euroen begynde efter traktatens artikel 122.

Europa-Kommissionen og ECB udarbejder hver sin rapport om Danmarks opfyldelse af kriterierne for at deltage i euroen. Herefter kan ECOFIN-Rådet vurdere, hvorvidt Danmark opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af euroen og anbefale sine konklusioner til Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringschefer, som skal bekræfte optagelsen af Danmark i euroområdet.

Betingelserne af økonomisk og lovgivningsmæssig art består i

* lav inflation og lav rente,

* budgetunderskud på højst 3 pct. af BNP og en offentlig gæld på højst 60 pct. af BNP eller faldende mod 60 pct. af BNP,

* valutakursstabilitet samt

* at dansk lovgivning, herunder Nationalbankloven, skal være forenelig med traktatens bestemmelser for lande, der deltager fuldt ud i tredje fase med den fælles valuta.

Danmark har siden 1995 opfyldt alle konvergenskriterierne bortset fra, at inflationen i Danmark i januar-februar 2000 lå over kriteriet. De seneste opgørelser viser dog, at Danmark igen i marts 2000 opfyldte kriteriet. Selvom den danske inflation fluktuerer omkring kriteriet, vil der ikke være behov for at ændre den økonomisk-politiske linje for, at Danmark vil kunne deltage i den fælles valuta euroen fra den 1. januar 2002.

Det er forventningen, at den tekniske omstilling i den finansielle sektor og Danmarks Nationalbank vil kunne tilrettelægges således, at Danmark vil kunne deltage i euroen fra den 1. januar 2002. På tidspunktet for optagelsen fastlåses omregningskursen mellem danske kroner og euro. Danmark vil dermed deltage i - og have indflydelse på - alle dele af det pengepolitiske og det økonomisk-politiske samarbejde i EU.

I lyset af dette forløb vil indførelsen af eurosedler og -mønter formentlig kunne finde sted fra den 1. januar 2004. Ombytningen af danske kroner med euro vil kunne ske på mellem 4 uger og 2 måneder. Selvom kronesedler og -mønter ikke længere vil være legalt betalingsmiddel, vil det blive foreslået, at der bliver mulighed for i mindst 30 år at veksle de danske kronesedler og -mønter til euro i Danmarks Nationalbank. Elementerne i en overgang til euroen i Danmark er beskrevet i »Redegørelse for overgang til euroen i tilfælde af dansk deltagelse«, Økonomiministeriet, 1999.

I forbindelse med en dansk tilslutning til euroen skal der tages stilling til valutaforholdene på Færøerne og i Grønland. Hvis euroen ønskes anvendt på Færøerne og i Grønland, skal spørgsmålet drøftes med Europa-Kommissionen, ECB og eurolandene. Der er allerede i dag eksempler på, at områder uden for EU med snæver tilknytning til et land, der deltager i euroen, har fået adgang til at anvende euroen. I øvrigt fastslår protokol 22 vedrørende Danmark, at ESCB-stattens artikel 14 vedrørende de nationale centralbanker ikke berører Nationalbankens ret til at udføre sine nuværende opgaver vedrørende de dele af Kongeriget Danmark, der ikke er en del af EU, d.v.s. Færøerne og Grønland.

*

II. Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1

Bestemmelsen, der angår Folketingets samtykke til Danmarks deltagelse i Den Økonomiske og Monetære unions tredje fase, gør det muligt for Danmark at påtage sig de pågældende forpligtelser i overensstemmelse med Grundlovens § 19. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslaget ovenfor.

Til § 2

Bestemmelsen sætter de allerede vedtagne umiddelbart anvendelige retsakter vedrørende den fælles valuta i kraft i Danmark.

Det drejer sig først og fremmest om en række retsakter, der allerede er vedtaget på grundlag af traktaten. De er nærmere omtalt i bilag 1. Men der vil også kunne blive tale om nye retsakter, der først vedtages efter fremlæggelsen af dette lovforslag men før Danmarks eventuelle deltagelse i den fælles valuta. Folketinget vil i givet fald blive underrettet om disse retsakter.

Der skal vedtages en særlig forordning om indførelse af den fælles valuta i Danmark. Afhængig af den konkrete udformning af denne forordning vil en del af de ovennævnte retsakter om den fælles valuta herigennem blive sat i kraft i Danmark. I det omfang det sker, vil den selvstændige praktiske betydning af § 2 blive tilsvarende mindsket

Til § 3

Bestemmelsen indebærer, at der overlades beføjelser til EF's institutioner i medfør af grundlovens § 20, i det omfang det følger af de bestemmelser i Maastricht-Traktaten om Den Økonomiske og Monetære

Unions tredje fase, som Danmark hidtil har været undtaget fra.

Bestemmelsen indebærer tillige, at disse traktatbestemmelser sættes i kraft i Danmark, i det omfang de efter EF-retten måtte være umiddelbart anvendelige i Danmark.

Bestemmelsen er udformet som en ændring af den oprindelige lov nr. 447 af 11. oktober 1972 om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber (Tiltrædelsesloven) med de ændringer, der senere er gennemført heri.

Tiltrædelseslovens § 4 indeholder en opregning af alle de grundlæggende EU-traktater. For Maastricht-Traktatens vedkommende omfatter § 4 dog ikke hele traktaten, idet bl.a. de bestemmelser om Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase, som Danmark er undtaget fra, ikke er opregnet i Tiltrædelseslovens § 4. Bestemmelsen i nærværende lovforslags § 3 vil indebære, at denne undtagelse fjernes fra Tiltrædelseslovens § 4.

Dette medfører, at Tiltrædelseslovens bestemmelse i § 2 om overladelse af beføjelser til EF's institutioner og Tiltrædelseslovens § 3 om umiddelbar anvendelse af traktatens bestemmelser i Danmark også vil komme til at gælde for de af Maastricht-Traktatens bestemmelser om Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase, som Danmark hidtil har stået udenfor.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende, dog således at tidspunktet for ikrafttræden af lovens §§ 2 og 3 fastsættes af udenrigsministeren.

Såfremt Danmark deltager i euroen, vil Danmark blive omfattet af følgende artikler i traktaten:

Regler vedrørende økonomisk politik, der kun gælder for eurolandene:

* artikel 104, stk. 9 og 11 (mulighed for økonomiske sanktioner).

Regler, der drejer sig om pengepolitiske anliggender:

- * artikel 105, stk. 1-3 og 5 (Eurosystemets mål og opgaver, herunder den fælles pengepolitik),
- * artikel 106 (udstedelse af sedler og mønter),
- * artikel 110 (ECB's beføjelser),
- * artikel 111 (internationale aftaler for eurolandene og valutapolitik),
- * artikel 112, stk. 2, litra b) (ECB's Styrelsesråd og Direktion).

EU-regler i øvrigt vedrørende den fælles valuta

Udover traktatens ØMU-bestemmelser er der med udgangspunkt i traktaten vedtaget ØMU-lovgivning, som Danmark bliver omfattet af ved indtrædelse i den fælles valuta. Det drejer sig om følgende regler:

Den fælles valuta, euroen

Regler vedrørende indførelse af euroen:

* Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen.

Reglerne i forordningen om indførelse af euroen, vil gælde for Danmark, hvis euroen indføres i Danmark. Forordningen fastslår blandt andet, at valutaen i euroområdet skal være euroen samt at valutaenheden skal være én euro, og én euro underopdeles i et hundrede cent. Samtidig skal kronen erstattes med euroen til en fast omregningskurs. Pengesedler og mønter i kroner og ører vil bevare deres status som lovlige betalingsmidler i Danmark, indtil der er foretaget en ombytning med eurosedler og -mønter. Når kronesedler og -mønter ikke længere er lovligt betalingsmiddel, vil de i en meget lang årrække (mindst 30 år) fortsat kunne omveksles til euro i Nationalbanken. Fra cirkulation af eurosedler og -mønter skal henvisninger i regler, dokumenter

m.v. læses som henvisninger til euro efter den fastsatte omregningskurs mellem kroner og euro.

Regler vedrørende eurosedler og euromønter:

- * Rådets forordning (EF) nr. 975/98 af 3. maj 1998 samt Rådets forordning (EF) 423/1999 af 22. februar 1999 om pålydende værdi og tekniske specifikationer for euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb.
- * Den Europæiske Centralbanks beslutning af 7. juli 1998 (99/33/EF) om pålydende værdi, specifikationer, gengivelse, ombytning og tilbagetrækning af eurosedler (ECB/1998/6).

Eurosedler og -mønter, der cirkuleres i Danmark, skal opfylde den pålydende værdi og de tekniske specifikationer, der er fastsat i de ovenstående forordninger. Der bliver otte mønter: 2 euro, 1 euro, samt 50, 20, 10, 5, 2 og 1 cent. Mønterne vil have en national side, som Danmark selv bestemmer, og en fælles europæisk side. De syv sedler bliver i 500, 200, 100, 50, 20, 10 og 5 euro. De er ens i alle lande.

Fælles penge- og valutapolitik

Regler vedrørende valutaarrangementer for euroområdet:

- * 98/683/EF: Rådets beslutning af 23. november 1998 om valutakursspørgsmål i relation til CFA-francen og den comoriske franc.
- * 98/744/EF: Rådets beslutning af 21. december 1998 om valutakursspørgsmål i relation til den kapverdiske escudo.
- * 99/95/EF: Rådets beslutning af 31. december 1998 om de monetære arrangementer i de franske territoriale administrative enheder Saint Pierre og Miquelon og Mayotte.
- * 99/96/EF: Rådets beslutning af 31. december 1998 om Fællesskabets holdning til en aftale om de monetære relationer med Monaco.
- * 99/97/EF: Rådets beslutning af 31. december 1998 om Fællesskabets holdning til en aftale om de monetære relationer med San Marino.

- * 99/98/EF: Rådets beslutning af 31. december 1998 om Fællesskabets holdning til en aftale om de monetære relationer med Vatikanstaten.

Rådet har vedtaget ordninger, hvorefter områder uden for EU med snæver tilknytning til et EU-medlemsland har fået adgang til at anvende euroen. Euroen anvendes således som valuta i de områder, der fremgår af ovenstående rådsbeslutninger, til samme kurs som i det euroland, området har en snæver tilknytning til. De pågældende områder og lande kan ikke udstede mønter og sedler i euro uden aftale med EU.

Den Europæiske Centralbank

Regler vedrørende ECB:

- * Rådets forordning nr. 2531/98 af 23. november 1998 om ECB's anvendelse af mindstereserver samt ECB's forordning nr. 2818/98 af 1. december 1998 om anvendelse af mindstereserver (ECB/1998/15).

Rådsforordningen om mindstereserver fastlægger, at ECB kan fastsætte mindstereserver i kreditinstitutter. Reserveraten skal være mindst 0 procent, mens den højest mulige rate er 10 procent. ECB har besluttet at fastsætte mindstereserveraten til 2 procent. De regler, der kan være nødvendige for at specificere beregningsmetoder og bestemmelser af reservekrav, vil blive udstedt af ECB. ECB har ret til at indsamle de nødvendige informationer fra kreditinstitutter. Informationerne vil da være fortrolige. Sanktionsmuligheder i det tilfælde, hvor en kreditinstitution ikke lever op til reservekravene, er dels anvendelse af en strafrente på op til 5 procentpoint over ECB's marginale udlånsrente, dels anvendelse af tvungne ikke-rentebærende indskud til ECB.

- * Rådets forordning nr. 2532/98 af 23. november 1998 om ECB's beføjelser til at pålægge sanktioner.

I henhold til ESCB-statuttens artikel 34.3 skal ECB være berettiget til at pålægge foretagender bøder eller tvangsbøder i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til ECB's forordninger og beslutninger. Forordning nr. 2532/98 fastlægger de grænser og de vilkår, inden for hvilke ECB kan udøve denne ret. ECB har i henhold til forordningens artikel 5 mulighed for at udstede supplerende forordninger omkring ECB's sanktioner.

- * Rådets forordning nr. 2533/98 af 23. november 1998 om ECB's indsamling af statistisk information - artikel 5-7.

Danmark er i dag omfattet af Rådets forordning om ECB's indsamling af statistisk information bortset fra artikel 5-7, der alene omfatter eurolande. Deltager Danmark i euroen, indebærer disse artikler, at ECB kan udstede forordninger omkring definition og pålæggelse af statistiske rapporteringskrav, at ECB sammen med den nationale centralbank i et euroland har ret til at kontrollere data, hvis der er mistanke om en overtrædelse af ECB's rapporteringskrav, samt at ECB har mulighed for at pålægge den indrapporterende bøder, hvis den indleverede statistik indkommer for sent, ikke lever op til betingelserne eller indeholder forkerte informationer.

- * ECB's forordning nr. 2819/98 af 1. december 1998 om den konsoliderede balance i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) (ECB/1998/16).

Forordningen er udstedt i medfør af Rådets forordning nr. 2533/98 af 23. november 1998 om ECB's indsamling af statistisk information artikel 5 og 6 samt Rådets forordning nr. 2531/98 af 23. november 1998 om ECB's anvendelse af mindstereserver artikel 6. Forordningen fastlægger, at ECB skal vedligeholde en liste over residente monetære finansielle institutioner (MFI'er) til statistiske formål, at MFI'erne skal rapportere månedlig og kvartalsvis balancerelateret statistik til de nationale centralbanker, herunder at kreditinstitutter skal rapportere balancestatistik specifikt relateret til ECB's anvendelse af mindstereserver. Deltager Danmark i euroen skal de danske MFI'ers indberetning af balancestatistik udbygges med den del, der specifikt er relateret til ECB's anvendelse af reservekrav.

- * ECB's beslutning af 9. juni 1998 om fastsættelse af de foranstaltninger, som er nødvendige for indbetalingen af ECB's kapital (ECB/1998/2).

Såfremt Danmark deltager i euroen, skal Danmarks Nationalbank indskyde 79,3 mio. euro i kapitalindskud i ECB. De nationale centralbanker i de EU-lande, som ikke deltager i eurosamarbejdet, herunder Nationalbanken, har indbetalt et kapitalindskud på 5 pct. af det beløb, som skulle have været indbetalt ved indtrædelse i Eurosystemet. De 79,3 mio. euro er forskellen på Nationalbankens fulde kapitalandel og de 5 pct., der er indbetalt.

Samarbejde om den økonomiske politik

Regler vedrørende den økonomiske politik, der kun gælder for eurolandene:

- * Rådets forordning nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker - artikel 3-5.
- * Rådets forordning nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemfø-

relsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud - artikel 5-16.

Som en del af den gensidige overvågning af medlemslandenes økonomisk politik og situation i EU, skal Rådet hindre fremkomsten af uforholdsmæssigt store budgetunderskud og fremme samordningen af de økonomiske politikker. I rapporten »Danmark og euroen« fra april 2000 er der en nærmere gennemgang heraf.

Bilag 2

Relevante traktatbestemmelser

**UDDRAG AF KONSOLIDERET UDGAVE
AF TRAKTATEN
OM OPRETTELSE AF DET
EUROPÆISKE FÆLLESSKAB**

**DEN ØKONOMISKE OG MONETÆRE
UNION**

Oversigt:

Første del – Principperne

Tredje del – Fællesskabet Politikker

Afsnit III - Den frie bevægelighed for personer, tjenesteydelser og kapital

Kapitel 4 - Kapital og betalinger

Afsnit VII - Den økonomiske og monetære politik

*Kapitel 1 - Den økonomiske politik**Kapitel 2 - Den monetære politik**Kapitel 3 - Institutionelle bestemmelser**Kapitel 4 - Overgangsbestemmelser*

Protokoller

Note: Henvisninger til traktatartikler, - afsnit og -afdelinger i protokollerne er tilpasset i overensstemmelse med ækvivalenstabellerne i bilaget til Amsterdam-traktaten

- Protokol (nr. 18) om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (1992)
- Protokol (nr. 19) om statuten for Det Europæiske Monetære Institut (1992)
- Protokol (nr. 20) om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (1992)
- Protokol (nr. 21) om konvergenskriterierne som nævnt i artikel 121 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (1992)
- Protokol (nr. 22) vedrørende Danmark (1992)
- Protokol (nr. 23) vedrørende Portugal (1992)
- Protokol (nr. 24) om overgangen til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (1992)

- Protokol (nr. 25) om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien (1992)
- Protokol (nr. 26) om visse bestemmelser vedrørende Danmark (1992)
- Protokol (nr. 27) vedrørende Frankrig (1992)

*

Med fed skrift er markeret de bestemmelser, som Danmark i henhold til den gældende tiltrædelseslov § 4, nr. 12, litra a) er undtaget fra, og som Danmark vil blive omfattet af i henhold til lovforslaget.

FØRSTE DEL: PRINCIPPERNE

ARTIKEL 1 (tidl. artikel 1)

Ved denne traktat opretter DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER indbyrdes et EUROPÆISK FÆLLESSKAB.

ARTIKEL 2 (tidl. artikel 2)

Fællesskabet har til opgave gennem oprettelsen af et fælles marked og en Økonomisk og Monetær Union samt gennem iværksættelsen af fælles politikker eller aktioner som omhandlet i artikel 3 og 4 i Fællesskabet som helhed at fremme en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig udvikling af den økonomiske virksomhed, et højt beskæftigelsesniveau, et højt socialt beskyttelsesniveau, ligestilling mellem mænd og kvinder, en bæredygtig og ikke-inflationær vækst, høj konkurrenceevne og en høj grad af konvergens med hensyn til de økonomiske resultater, et højt niveau for miljøbeskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, højnelse af levestandarden og livskvaliteten, økonomisk og social samhörighed samt solidaritet mellem medlemsstaterne.

ARTIKEL 4 (tidl. artikel 3 A)

1. Med de i artikel 2 nævnte mål for øje skal medlemsstaternes og Fællesskabets virke under de betingelser og i det tempo, som er foreskrevet i denne traktat, indebære gennemførelse af en økonomisk politik, der bygger på snæver samordning af medlemsstaternes økonomiske politikker, på det indre marked og på fastlæggelse af

fælles mål, og som føres i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence.

2. Sideløbende hermed og i overensstemmelse med denne traktats bestemmelser samt tidsplanen og fremgangsmåderne heri skal dette virke indebære uigenkaldelig fastlåsning af vekselkurserne, der fører til indførelse af en fælles valuta, ecuen, og fastlæggelse og gennemførelse af en fælles penge- og valutakurspolitik, der skal have som hovedmål at fastholde prisstabilitet samt, uden at dette mål berøres heraf, at støtte de generelle økonomiske politikker i Fællesskabet i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence.

3. Medlemsstaterne og Fællesskabet skal i deres virke handle i overensstemmelse med følgende principper: stabile priser, sunde offentlige finanser og monetære vilkår og en holdbar betalingsbalance.

ARTIKEL 8 (tidl. artikel 4 A)

Der oprettes efter fremgangsmåderne i denne traktat et Europæisk System af Centralbanker, i det følgende benævnt »ESCB«, og en europæisk centralbank, i det følgende benævnt »ECB«, som handler inden for rammerne af de beføjelser, der er tillagt dem ved denne traktat og ved den statut for ESCB og for ECB, i det følgende benævnt »ESCB-statutten«, der er knyttet som bilag hertil.

Tredje del – Fællesskabet Politikker

Afsnit III: DEN FRIE BEVÆGELIGHED FOR PERSONER, TJENESTEYDELSER OG KAPITAL

KAPITAL OG BETALINGER

ARTIKEL 56 (tidl. artikel 73 B)

1. Inden for rammerne af bestemmelserne i dette kapitel er alle restriktioner for kapitalbevægelser mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande forbudt.

2. Inden for rammerne af bestemmelserne i dette kapitel er alle restriktioner for betalinger mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande forbudt.

ARTIKEL 57 (tidl. artikel 73 C)

1. Bestemmelserne i artikel 56 berører ikke anvendelsen over for tredjelande af restriktioner, der den 31. december 1993 eksisterer i henhold

til national lovgivning eller fællesskabslovgivning med hensyn til sådanne kapitalbevægelser til eller fra tredjelande, som vedrører direkte investeringer, herunder investering i fast ejendom, etablering, levering af finansielle tjenesteydelser eller værdipapirers adgang til kapitalmarkeder.

2. Idet det tilstræbes at virkeliggøre målsætningen om fri kapitalbevægelighed mellem medlemsstater og tredjelande i den størst mulige udstrækning, og uden at de øvrige kapitler i denne traktat berøres heraf, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtage foranstaltninger om kapitalbevægelser til eller fra tredjelande, som vedrører direkte investeringer, herunder investering i fast ejendom, etablering, levering af finansielle tjenesteydelser eller værdipapirers adgang til kapitalmarkeder. Der kræves enstemmighed ved vedtagelse i henhold til dette stykke af foranstaltninger, som er et tilbageskridt i fællesskabslovgivningen med hensyn til liberaliseringen af kapitalbevægelser til eller fra tredjelande.

ARTIKEL 58 (tidl. artikel 73 D)

1. Bestemmelserne i artikel 56 griber ikke ind i medlemsstaternes ret til:

- a) at anvende de relevante bestemmelser i deres skattelovgivning, som sonderer imellem skatteydere, hvis situation er forskellig med hensyn til deres bopælssted eller med hensyn til det sted, hvor deres kapital er investeret
- b) at træffe de nødvendige foranstaltninger for at hindre overtrædelser af deres nationale ret og forskrifter, især på skatte- og afgiftsområdet og i forbindelse med tilsynet med finansielle institutioner, eller til af administrative eller statistiske hensyn at fastlægge procedurer for anmeldelse af kapitalbevægelser eller til at træffe foranstaltninger, der er begrundet i hensynet til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed.

2. Bestemmelserne i dette kapitel griber ikke ind i muligheden for at anvende sådanne restriktioner for etableringsretten, der er forenelige med denne traktat.

3. De foranstaltninger og fremgangsmåder, der er nævnt i stk. 1 og 2, må ikke udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af den frie bevægelighed for kapital og betalinger, som defineret i artikel 56.

ARTIKEL 59 (tidl. artikel 73 F)

Hvis kapitalbevægelser til eller fra tredjelande under ganske særlige omstændigheder medfører eller truer med at medføre alvorlige vanskeligheder for Den Økonomiske og Monetære Unions funktion, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB, træffe beskyttelsesforanstaltninger for en periode på højst seks måneder over for tredjelande, hvis sådanne foranstaltninger er strengt nødvendige.

ARTIKEL 60 (tidl. artikel 73 G)

1. Hvis en handling fra Fællesskabets side i de i artikel 301 omhandlede tilfælde skønnes nødvendig, kan Rådet efter fremgangsmåden i artikel 301 træffe de nødvendige hasteforanstaltninger med hensyn til kapitalbevægelser og betalinger over for de berørte tredjelande.

2. Med forbehold af artikel 297, og så længe Rådet ikke har truffet foranstaltninger i medfør af stk. 1, kan en medlemsstat af alvorlige politiske grunde af hastende karakter træffe ensidige foranstaltninger over for et tredjeland med hensyn til kapitalbevægelser og betalinger. Kommissionen og de øvrige medlemsstater underrettes om sådanne foranstaltninger senest på dagen for deres ikrafttrædelse.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, kan beslutte, at den pågældende medlemsstat skal ændre eller ophæve de pågældende foranstaltninger. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om en sådan afgørelse truffet af Rådet.

Afsnit VII: DEN ØKONOMISKE OG MONETÆRE POLITIK

KAPITEL 1**DEN ØKONOMISKE POLITIK****ARTIKEL 98 (tidl. artikel 102 A)**

Medlemsstaterne fører deres økonomiske politikker med henblik på at bidrage til virkeliggørelsen af Fællesskabets mål, som disse er fastlagt i artikel 2, og i forbindelse med de overordnede retningslinjer, der er nævnt i artikel 99, stk. 2. Medlemsstaterne og Fællesskabet handler i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence, der fremmer en effektiv ressourceallokering, og i overensstemmelse med principperne i artikel 4.

ARTIKEL 99 (tidl. artikel 103)

1. Medlemsstaterne betragter deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samordner dem i Rådet i overensstemmelse med artikel 98.

2. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, udarbejder et udkast til de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker og forelægger sine resultater for Det Europæiske Råd.

De Europæiske Råd drøfter på grundlag af denne rapport fra Rådet en konklusion med hensyn til de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker.

På grundlag af denne konklusion vedtager Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, en henstilling, hvori disse overordnede retningslinjer er fastlagt. Rådet underretter Europa-Parlamentet om sin henstilling.

3. For at sikre en snævrere samordning af de økonomiske politikker og en varig konvergens mellem medlemsstaternes økonomiske resultater, skal Rådet på grundlag af rapporter fra Kommissionen overvåge den økonomiske udvikling i hver medlemsstat og i Fællesskabet samt de økonomiske politikkers overensstemmelse med de overordnede retningslinjer, der er omhandlet i stk. 2, og regelmæssigt foretage en samlet bedømmelse.

Med henblik på denne multilaterale overvågning tilsender medlemsstaterne Kommissionen oplysning om vigtige foranstaltninger, som de har truffet inden for deres økonomiske politik, samt andre oplysninger, som de måtte finde nødvendige.

4. Viser det sig i forbindelse med den i stk. 3 nævnte fremgangsmåde, at en medlemsstats økonomiske politik ikke er i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer, der er omhandlet i stk. 2, eller at der er risiko for, at den bringer Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde i fare, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, rette de nødvendige henstillinger til den pågældende medlemsstat. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, kan beslutte at offentliggøre sine henstillinger.

Formanden for Rådet og Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet om resul-

taterne af den multilaterale overvågning. Formanden for Rådet kan opfordres til at give møde i Europa-Parlamentets kompetente udvalg, hvis Rådet har offentliggjort henstillingerne.

5. Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 252, kan vedtage nærmere bestemmelser for den multilaterale overvågningsprocedure, der er omhandlet i stk. 3 og 4 i nærværende artikel.

ARTIKEL 100 (tidl. artikel 103 A)

1. Med forbehold af de øvrige fremgangsmåder i denne traktat kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, vedtage foranstaltninger, der er afpasset efter den økonomiske situation, navnlig hvis der opstår alvorlige forsyningsvanskeligheder med hensyn til visse produkter.

2. I tilfælde af vanskeligheder eller alvorlig risiko for store vanskeligheder i en medlemsstat som følge af usædvanlige begivenheder, som den ikke selv er herre over, kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, på bestemte betingelser yde den pågældende medlemsstat finansiell støtte fra Fællesskabet. Såfremt de store vanskeligheder skyldes naturkatastrofer, træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om den afgørelse, der er truffet.

ARTIKEL 101 (tidl. artikel 104)

1. Det er ECB og medlemsstaternes centralbanker, i det følgende benævnt »de nationale centralbanker«, forbudt at give fællesskabsinstitutioner eller -organer, centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i medlemsstaterne mulighed for at foretage overtræk eller at yde dem andre former for kreditfaciliteter, og det samme gælder ECB's og de nationale centralbankers køb af gældsinstrumenter direkte fra disse.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder ikke for offentligt ejede kreditinstitutter, som i forbindelse med forsyningen med reserver fra centralbankernes side skal have samme behandling af de nationale centralbanker og ECB som private kreditinstitutter.

ARTIKEL 102 (tidl. artikel 104 A)

1. Enhver foranstaltning, der ikke er baseret på tilsynsmæssige hensyn, og hvorved der gives fællesskabsinstitutioner eller -organer, centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i medlemsstaterne privilegeret adgang til finansielle institutioner, er forbudt.

2. Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 252, skal inden den 1. januar 1994 fastlægge definitioner for gennemførelsen af det forbud, der er omhandlet i stk. 1.

ARTIKEL 103 (tidl. artikel 104 B)

1. Fællesskabet hæfter ikke for og må heller ikke påtage sig forpligtelser indgået af centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i en medlemsstat, idet dette dog ikke gælder for gensidige finansielle garantier for gennemførelsen af et bestemt projekt i fællesskab. En medlemsstat hæfter ikke for og påtager sig ikke forpligtelser indgået af centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i en anden medlemsstat, idet dette dog ikke gælder for gensidige finansielle garantier for gennemførelsen af et bestemt projekt i fællesskab.

2. Om nødvendigt kan Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 252, fastlægge definitioner med henblik på gennemførelsen af de forbud, der er omhandlet i artikel 101 og i nærværende artikel.

ARTIKEL 104 (tidl. artikel 104 C)

1. Medlemsstaterne skal undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud.

2. Kommissionen overvåger udviklingen i medlemsstaternes budgetsituation og i deres offentlige gæld med henblik på at identificere alvorlige fejl. Den skal navnlig undersøge, om budgetdisciplinen overholdes på grundlag af følgende to kriterier:

- a) hvorvidt den procentdel, som det forventede eller faktiske offentlige underskud udgør af bruttonationalproduktet, overstiger en given referenceværdi, medmindre
  - denne procentdel er faldet væsentligt og vedvarende og har nået et niveau, der ligger tæt på referenceværdien

– eller overskridelsen af referenceværdien kun er exceptionel og midlertidig, og nævnte procentdel fortsat ligger tæt på referenceværdien.

b) hvorvidt den procentdel, som den offentlige gæld udgør af bruttonationalproduktet, overstiger en given referenceværdi, medmindre denne procentdel mindskes tilstrækkeligt og nærmer sig referenceværdien med en tilfredsstillende hastighed.

Referenceværdierne er fastsat i den protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til denne traktat.

3. Hvis en medlemsstat ikke opfylder kravene i forbindelse med et af eller begge disse kriterier, udarbejder Kommissionen en rapport. I Kommissionens rapport tages der ligeledes hensyn til, om det offentlige underskud overstiger de offentlige investeringsudgifter, samt til alle andre relevante forhold, herunder medlemsstatens økonomiske og budgetmæssige situation på mellem-lang sigt.

Kommissionen kan ligeledes udarbejde en rapport, hvis den, selv om kravene efter kriterierne er opfyldt, er af den opfattelse, at der er risiko for et uforholdsmæssigt stort underskud i en medlemsstat.

4. Det i artikel 114 omhandlede udvalg afgiver udtalelse om Kommissionens rapport.

5. Hvis Kommissionen finder, at der er eller kan opstå et uforholdsmæssigt stort underskud i en medlemsstat, skal den afgive en udtalelse til Rådet.

6. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og under hensyntagen til de bemærkninger, som den pågældende medlemsstat måtte ønske at fremsætte, fastslår efter en generel vurdering, om der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud.

7. Fastslås det i henhold til stk. 6, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, retter Rådet henstillinger til den pågældende medlemsstat med henblik på at bringe denne situation til ophør inden for en given frist. Disse henstillinger offentliggøres ikke, jf. dog stk. 8.

8. Konstaterer Rådet, at dets henstillinger ikke er fulgt op af virksomhedsfulde foranstaltninger inden for den fastsatte frist, kan det offentliggøre sine henstillinger.

9. Undlader en medlemsstat fortsat at efterkomme Rådets henstillinger, kan Rådet beslutte at pålægge medlemsstaten inden for en bestemt frist at træffe foranstaltninger til den nedbringelse af underskuddet, som Rådet skønner nødvendig for at rette op på situationen.

I et sådant tilfælde kan Rådet anmode den pågældende medlemsstat om at forelægge rapporter i henhold til en bestemt tidsplan for at undersøge denne medlemsstats tilpasningsbestræbelser.

10. Den i artikel 226 og 227 fastsatte klageret kan ikke udøves i forbindelse med stk. 1-9 i nærværende artikel.

11. Så længe en medlemsstat ikke efterkommer en beslutning, der er truffet i overensstemmelse med stk. 9, kan Rådet beslutte at anvende eller forstærke, alt efter situationen, en eller flere af følgende foranstaltninger:

– kræve, at den pågældende medlemsstat offentliggør yderligere oplysninger, der skal specificeres af Rådet, før den udsteder obligationer og andre værdipapirer

– opfordre Den Europæiske Investeringsbank til at tage sin udlånspolitik over for den pågældende medlemsstat op til fornyet overvejelse

– kræve, at den pågældende medlemsstat deponerer et ikke-rentebærende beløb af en passende størrelse hos Fællesskabet, indtil det uforholdsmæssigt store underskud efter Rådets opfattelse er blevet korrigeret

– pålægge bod af en passende størrelse.

Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om de afgørelser, der er truffet.

12. Rådet ophæver nogle af eller alle sine afgørelser som omhandlet i stk. 6-9 og stk. 11, i det omfang det uforholdsmæssigt store underskud i den pågældende medlemsstat efter Rådets opfattelse er blevet korrigeret. Hvis Rådet tidligere er fremkommet med offentlige henstillinger, fremsætter det, så snart afgørelsen efter stk. 8 er ophævet, en offentlig erklæring om, at der ikke længere er et uforholdsmæssigt stort underskud i den pågældende medlemsstat.

13. Når Rådet træffer de i stk. 7-9 og stk. 11 og 12 nævnte afgørelser, træffer det afgørelse på grundlag af en henstilling fra Kommissionen med et flertal på to tredjedele af sine medlemers stemmer som vægtet i henhold til artikel

205, stk. 2, idet stemmer afgivet af den berørte medlemsstat dog ikke medregnes.

14. Den protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til denne traktat, indeholder yderligere bestemmelser vedrørende gennemførelsen af den procedure, der er beskrevet i denne artikel.

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og ECB, vedtager passende bestemmelser, som derefter erstatter ovennævnte protokol.

Med forbehold af de øvrige bestemmelser i dette stykke fastsætter Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, inden den 1. januar 1994 de nærmere regler og definitioner for anvendelsen af bestemmelserne i nævnte protokol.

KAPITEL 2

DEN MONETÆRE POLITIK

ARTIKEL 105 (tidl. artikel 105)

1. Hovedmålet for ESCB er at fastholde prisstabilitet. Uden at målsætningen om prisstabilitet derved berøres, støtter ESCB de generelle økonomiske politikker i Fællesskabet med henblik på at bidrage til gennemførelsen af Fællesskabets mål som fastsat i artikel 2. ESCB handler i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence, som fremmer en effektiv resourceallokering, og i overensstemmelse med principperne i artikel 4.

2. De grundlæggende opgaver, der skal udføres af ESCB, er:

- at formulere og gennemføre Fællesskabets monetære politik
- at foretage transaktioner i udenlandsk valuta i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 111
- at besidde og forvalte medlemsstaternes officielle valutareserver
- at fremme betalingssystemernes smidige funktion.

3. Stk. 2, tredje led, berører ikke medlemsstaternes regeringers besiddelse og forvaltning af arbejdsbeholdninger i udenlandske valutaer.

4. ECB skal høres

- om ethvert forslag til fællesskabsretsakt inden for dens kompetenceområder
- af de nationale myndigheder om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder, men inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i 107, stk. 6.

ECB kan forelægge udtalelser for de relevante fællesskabsinstitutioner eller -organer eller nationale myndigheder om spørgsmål inden for dens kompetenceområder.

5. ESCB bidrager til en smidig gennemførelse af de kompetente myndigheders politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter og det finansielle systems stabilitet.

6. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB samt efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, kan overdrage ECB specifikke opgaver i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter og andre finansielle institutioner bortset fra forsikrings-selskaber.

ARTIKEL 106 (tidl. artikel 105 A)

1. ECB har eneret til at bemyndige udstedelse af pengesedler i Fællesskabet. ECB og de nationale centralbanker kan udstede pengesedler. De pengesedler, der udstedes af ECB og de nationale centralbanker, er de eneste, der har status som lovlige betalingsmidler i Fællesskabet.

2. Medlemsstaterne kan udstede mønter med forbehold af ECB's godkendelse af omfanget heraf. Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 252 og efter høring af ECB, kan vedtage foranstaltninger med henblik på at harmonisere den pålydende værdi og de tekniske specifikationer for alle mønter, som er bestemt til at sættes i omløb, i den udstrækning det er nødvendigt af hensyn til mønternes smidige omløb i Fællesskabet.

ARTIKEL 107 (tidl. artikel 106)

1. ESCB består af ECB og de nationale centralbanker.

2. ECB har status som juridisk person.

3. ESCB styres af ECB's besluttende organer, som er Styrelsesrådet og direktionen.

4. ESCB-statutten er nedfældet i en protokol, der er knyttet som bilag til denne traktat.

5. Artikel 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1.a) og 36 i ESCB-statutten kan ændres af Rådet, der enten træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra ECB og efter høring af Kommissionen eller med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB. I hvert tilfælde skal der indhentes samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet.

6. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal enten på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og ECB eller på grundlag af en henstilling fra ECB og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen, vedtager de bestemmelser, der er nævnt i artikel 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 og 34.3 i ESCB-statutten.

ARTIKEL 108 (tidl. artikel 107)

Under udøvelsen af de beføjelser og gennemførelsen af de opgaver og pligter, som de har fået pålagt ved denne traktat og ESCB-statutten må hverken ECB, de nationale centralbanker eller medlemmerne af disses besluttende organer søge eller modtage instrukser fra fællesskabsinstitutioner eller -organer, fra medlemsstaternes regeringer eller fra nogen anden side. Fællesskabets institutioner og organer samt medlemsstaternes regeringer forpligter sig til at respektere dette princip og til ikke at søge at øve indflydelse på, hvordan medlemmerne af ECB's eller af de nationale centralbankers besluttende organer udfører deres opgaver.

ARTIKEL 109 (tidl. artikel 108)

Senest på tidspunktet for oprettelsen af ESCB sørger hver medlemsstat for, at dens nationale lovgivning, herunder statutterne for dens nationale centralbank, er forenelig med denne traktat og ESCB-statutten.

ARTIKEL 110 (tidl. artikel 108 A)

1. Med henblik på at udføre de opgaver, der er pålagt ESCB, skal ECB i overensstemmelse med bestemmelserne i denne traktat og på de betingelser, der er fastsat i ESCB-statutten:

- udstede forordninger i det omfang, det er nødvendigt for at gennemføre de opgaver, der er fastlagt i artikel 3.1, første led, og i artikel 19.1, 22 eller 25.2 i ESCB-statutten, samt i tilfælde, der fastsættes i de retsakter vedtaget af Rådet, der er nævnt i artikel 107, stk. 6

- vedtage de beslutninger, der er nødvendige for at udføre de opgaver, der er pålagt ESCB efter denne traktat og ESCB-statutten

- rette henstillinger og afgive udtalelser.

2. En forordning er almengyldig. Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Henstillinger og udtalelser er ikke bindende.

En beslutning er bindende i alle enkeltheder for dem, den angiver at være rettet til.

Artikel 253-256 gælder for forordninger og beslutninger vedtaget af ECB.

ECB kan beslutte at offentliggøre sine beslutninger, henstillinger og udtalelser.

3. Inden for de grænser og på de vilkår, der vedtages af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 107, stk. 6, skal ECB være berettiget til at pålægge foretagender bøder eller tvangs bøder i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til dens forordninger og beslutninger.

ARTIKEL 111 (tidl. artikel 109)

1. Uanset artikel 300 kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på grundlag af en henstilling fra ECB eller Kommissionen og efter høring af ECB, hvor det tilstræbes at opnå en konsensus, der er i overensstemmelse med målsætningen om prisstabilitet, efter høring af Europa-Parlamentet, i overensstemmelse med fremgangsmåderne i stk. 3 for de der nævnte arrangementer indgå formelle aftaler om et valutakurssystem for ecuen over for ikke-fællesskabsvalutaer. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra ECB eller Kommissionen og efter høring af ECB, hvor det tilstræbes at opnå en konsensus, der er i overensstemmelse med målsætningen om prisstabilitet, kan vedtage, ændre eller ophæve centralkurserne for ecuen inden for valutakurssystemet. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om enhver vedtagelse, ændring eller ophævelse af centralkurserne for ecuen.

2. Såfremt der ikke findes noget valutakurssystem i forhold til en eller flere ikke-fællesskabsvalutaer som nævnt i stk. 1, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal enten på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af ECB eller på

grundlag af en henstilling fra ECB, udarbejde generelle retningslinjer for valutakurspolitikken i forhold til disse valutaer. Disse generelle retningslinjer berører ikke ESCB's hovedmålsætning om at fastholde prisstabilitet.

3. Såfremt Fællesskabet skal forhandle aftaler om monetære spørgsmål eller spørgsmål vedrørende valutakursordninger med en eller flere stater eller internationale organisationer, fastlægger Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af ECB, uanset artikel 300 arrangementer for forhandling og indgåelse af sådanne aftaler. Disse arrangementer skal sikre, at Fællesskabet udtrykker én enkelt holdning. Kommissionen tilknyttes forhandlingerne fuldt ud.

Aftaler, der er indgået i henhold til dette stykke, er bindende for Fællesskabets institutioner, ECB og medlemsstaterne.

4. Med forbehold af stk. 1 skal Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB med kvalificeret flertal, fastlægge Fællesskabets holdning på internationalt plan i forbindelse med spørgsmål af særlig interesse for Den Økonomiske og Monetære Union samt, idet det her træffer afgørelse med enstemighed, fastlægge dets repræsentation under overholdelse af den kompetencefordeling, der er fastsat i artikel 99 og 105.

5. Med forbehold af Fællesskabets kompetence og Fællesskabets aftaler for så vidt angår Den Økonomiske og Monetære Union, kan medlemsstaterne forhandle i internationale organer og indgå internationale aftaler.

KAPITEL 3

INSTITUTIONELLE BESTEMMELSER

ARTIKEL 112 (tidl. artikel 109 A)

1. ECB's Styrelsesråd består af medlemmerne af ECB's direktion og cheferne for de nationale centralbanker.

2. a) Direktionen består af formanden, næstformanden og fire andre medlemmer.

b) Formanden og næstformanden samt de øvrige medlemmer af direktionen udnevnes blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme, og som har professionel erfaring i monetære forhold eller i bankvæsen, efter fælles

overenskomst mellem medlemsstaternes regeringer på stats- eller regeringschefsniveau, på grundlag af en indstilling fra Rådet, efter høring af Europa-Parlamentet og Styrelsesrådet for ECB.

Deres embedsperiode er på 8 år, og mandatet kan ikke fornyes.

Kun statsborgere i medlemsstaterne kan være medlemmer af direktionen.

ARTIKEL 113 (tidl. artikel 109 B)

1. Formanden for Rådet og et medlem af Kommissionen kan uden stemmeret deltage i møderne i ECB's Styrelsesråd.

Formanden for Rådet kan fremsætte forslag til drøftelse i ECB's Styrelsesråd.

2. Formanden for ECB opfordres til at deltage i Rådets møder, når dette behandler spørgsmål vedrørende ESCB's mål og opgaver.

3. ECB fremsender en årsberetning om ESCB's aktiviteter og om den monetære politik i det foregående og det indværende år til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og også til Det Europæiske Råd. Formanden for ECB forelægger beretningen for Rådet og for Europa-Parlamentet, som kan foranstalte en generel drøftelse på grundlag heraf.

Formanden for ECB og de øvrige medlemmer af direktionen kan på anmodning af Europa-Parlamentet eller på eget initiativ høres af Europa-Parlamentets kompetente udvalg.

ARTIKEL 114 (tidl. artikel 109 C)

1. Med henblik på at fremme en samordning af medlemsstaternes politik i det fulde omfang, der er nødvendigt for det indre markeds funktion, oprettes der et rådgivende Monetært Udvalg.

Udvalget har til opgave:

- at følge medlemsstaternes og Fællesskabets monetære og finansielle situation samt medlemsstaternes almindelige betalingssystemer og at aflægge regelmæssige beretninger herom til Rådet og Kommissionen
- at afgive udtalelser, enten på opfordring af Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ, til brug for disse institutioner
- med forbehold af artikel 207 at bidrage til forberedelsen af Rådets arbejde som nævnt i artikel 59, 60, artikel 99, stk. 2, 3, 4 og 5, artikel 100, 102, 103, 104, artikel 116, stk. 2, artikel 117, stk. 6, artikel 119, 120, artikel 121, stk. 2, og artikel 122, stk. 1

- mindst en gang om året at undersøge situationen med hensyn til kapitalbevægelser og friheden til at foretage betalinger, som den følger af anvendelsen af denne traktat og af Rådets foranstaltninger; undersøgelsen skal omfatte alle foranstaltninger vedrørende kapitalbevægelser og betalinger; Udvalget aflægger beretning til Kommissionen og Rådet om resultaterne af denne undersøgelse.

Medlemsstaterne og Kommissionen udnævner hver to medlemmer af Det Monetære Udvalg.

2. Ved indledningen af tredje fase oprettes der et Økonomisk og Finansielt Udvalg. Det Monetære Udvalg, der er omhandlet i stk. 1, opløses.

Det Økonomiske og Finansielle Udvalg har til opgave:

- at afgive udtalelser, enten på opfordring af Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ, til brug for disse institutioner
- at følge medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske og finansielle situation og aflægge regelmæssige beretninger herom til Rådet og Kommissionen, især om de finansielle forbindelser med tredjelande og internationale institutioner
- med forbehold af artikel 207 at bidrage til forberedelsen af Rådets arbejde som nævnt i artikel 59, 60, artikel 99, stk. 2-5, artikel 100, 102, 103, 104, artikel 105, stk. 6, artikel 106, stk. 2, artikel 107, stk. 5 og 6, artikel 111, 119, artikel 120, stk. 2 og 3, artikel 122, stk. 2, og artikel 123, stk. 4 og 5, og at udføre andre rådgivende og forberedende opgaver, som Rådet har pålagt det
- mindst en gang om året at undersøge situationen med hensyn til kapitalbevægelser og friheden til at foretage betalinger, som den følger af anvendelsen af traktaten og af Rådets foranstaltninger; undersøgelsen skal omfatte alle foranstaltninger vedrørende kapitalbevægelser og betalinger; udvalget aflægger beretning til Kommissionen og Rådet om resultaterne af denne undersøgelse.

Medlemsstaterne, Kommissionen og ECB udnævner hver højst to medlemmer af udvalget.

3. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB og det i denne artikel omhandlede udvalg, fastlægger nærmere bestemmelser for sammensætningen af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg. Formanden for Rådet under-

retter Europa-Parlamentet om den pågældende afgørelse.

4. Ud over de opgaver, der er anført i stk. 2, følger udvalget, såfremt og så længe der findes medlemsstater med en dispensation som nævnt i artikel 122 og 123, disse medlemsstaters monetære og finansielle situation samt deres generelle betalingssystem og aflægger regelmæssige beretninger herom til Rådet og Kommissionen.

ARTIKEL 115 (tidl. artikel 109 D)

For så vidt angår spørgsmål, der falder ind under anvendelsesområdet for artikel 99, stk. 4, artikel 104, bortset fra stk. 14, artikel 111, 121, 122 og 123, stk. 4 og 5, kan Rådet eller en medlemsstat anmode Kommissionen om, alt efter tilfældet, at fremsætte en henstilling eller et forslag. Kommissionen behandler sådanne anmodninger og forelægger straks Rådet sine konklusioner.

KAPITEL 4

OVERGANGSBESTEMMELSER

ARTIKEL 116 (tidl. artikel 109 E)

1. Anden fase i gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union begynder den 1. januar 1994.

2. Inden denne dato

- a) skal hver medlemsstat:
  - om nødvendigt træffe passende foranstaltninger til at efterleve forbuddene i artikel 56 og i artikel 101 og artikel 102, stk. 1
  - om fornødent, med henblik på at muliggøre den i litra b) nævnte vurdering, vedtage flerårige programmer med et formål at sikre den vedvarende konvergens, der er nødvendig for gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union, navnlig for så vidt angår prisstabilitet og sunde offentlige finanser;
- b) skal Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen vurdere de fremskridt, der er gjort med hensyn til den økonomiske og monetære konvergens, især for så vidt angår prisstabilitet og sunde offentlige finanser, og de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af fællesskabsbestemmelserne om det indre marked.

3. Bestemmelserne i artikel 101, artikel 102, stk. 1, artikel 103, stk. 1, og artikel 104, bortset fra stk. 1, 9, 11 og 14, finder anvendelse fra begyndelsen af anden fase.

Bestemmelserne i artikel 100, stk. 2, artikel 104, stk. 1, 9 og 11, artikel 105, 106, 108, 111, 112, 113 samt artikel 114, stk. 2 og 4, finder anvendelse fra begyndelsen af tredje fase.

4. I anden fase skal medlemsstaterne bestræbe sig på at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud.

5. Under anden fase skal hver medlemsstat i givet fald indlede den proces, der skal føre frem til dens centralbanks uafhængighed i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 109.

ARTIKEL 117 (tidl. artikel 109 F)

1. Ved indledningen af anden fase oprettes Det Europæiske Monetære Institut, i det følgende benævnt »EMI«, og det påbegynder sit virke; det har status som juridisk person og ledes og forvaltes af et råd, der består af en formand og cheferne for de nationale centralbanker, idet en af disse chefer skal være næstformand.

Formanden udnævnes ved fælles overenskomst mellem medlemsstaternes regeringer på stats- og regeringschefsniveau på grundlag af en indstilling fra Rådet for EMI og efter høring af Europa-Parlamentet og Rådet. Formanden udvælges blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme og har professionel erfaring i monetære forhold eller i bankvæsen. Kun statsborgere i medlemsstaterne kan være formand for EMI. Rådet for EMI udnævner næstformanden.

Statutten for EMI fastsættes i en protokol, der knyttes som bilag til denne traktat.

2. EMI har til opgave at

- styrke samarbejdet mellem medlemsstaternes centralbanker
- styrke samordningen af medlemsstaternes monetære politik med henblik på at sikre prisstabilitet
- overvåge det europæiske monetære systems funktion
- afholde konsultationer vedrørende spørgsmål, der falder ind under de nationale centralbankers kompetence, og som berører de finansielle institutioners og markeders stabilitet
- overtage opgaverne fra Den Europæiske Fond for Monetært Samarbejde, som opløses; de nærmere bestemmelser for opløsningen fastsættes i statutten for EMI
- lette anvendelsen af ecu'en og overvåge dens udvikling, herunder om ecu-clearingsystemet fungerer smidigt.

3. Som forberedelse til tredje fase skal EMI

- forberede de instrumenter og procedurer, der er nødvendige for at føre en fælles monetær politik i tredje fase
- hvor det er nødvendigt fremme harmoniseringen af de regler og den praksis, der gælder for indsamling, udarbejdelse og udgivelse af statistikker inden for dets kompetenceområde
- forberede regler for transaktioner, som skal udføres af de nationale centralbanker inden for rammerne af ESCB
- fremme effektiviteten af grænseoverskridende betalinger
- føre tilsyn med den tekniske forberedelse af ecu-sedler.

Senest den 31. december 1996 skal EMI fastlægge de vedtægtsmæssige, organisationsmæssige og logistiske rammer, der er nødvendige for, at ESCB kan udføre sine opgaver i tredje fase. Disse rammer forelægges ECB til afgørelse på datoen for dennes oprettelse.

4. EMI, der træffer afgørelse med et flertal på to tredjedele af medlemmerne af dets Råd, kan

- afgive udtalelser eller rette henstillinger vedrørende det generelle sigte for penge- og valutakurspolitikken samt de dertil knyttede foranstaltninger, som hver medlemsstat har indført
- rette udtalelser eller henstillinger til regeringerne og til Rådet vedrørende politikker, som vil kunne påvirke Fællesskabets monetære situation indadtil og udadtil, og navnlig det europæiske monetære systems funktion
- rette henstillinger til medlemsstaternes monetære myndigheder vedrørende varetagelsen af deres monetære politik.

5. EMI kan efter enstemmig afgørelse beslutte at offentliggøre sine udtalelser og henstillinger.

6. EMI høres af Rådet om ethvert forslag til fællesskabsretsakt inden for dets kompetenceområde.

Inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og EMI, høres EMI af myndighederne i medlemsstaterne om ethvert udkast til retsforordning inden for dets kompetenceområde.

7. Rådet, der træffer afgørelse med enstemighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og EMI, kan overdrage EMI andre opgaver med henblik på forberedelsen af tredje fase.

Bilag til f. t. l. om Danmarks deltagelse i den fælles valuta

8. I de tilfælde, hvor ECB ifølge denne traktat har en rådgivende funktion skal henvisninger til ECB i tiden indtil oprettelsen af ECB forstås som henvisninger til EMI.

9. I anden fase forstås udtrykket ECB, som anvendt i artikel 230, 232, 233, 234, 237 og 288, som EMI.

ARTIKEL 118 (tidl. artikel 109 G)

Ecu-kurvens valut sammensætning ændres ikke.

Fra indledningen af tredje fase er ecuens værdi uigenkaldeligt fastlåst i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 123, stk. 4.

ARTIKEL 119 (tidl. artikel 109 H)

1. I tilfælde af, at en medlemsstat har vanskeligheder eller alvorligt trues af vanskeligheder med hensyn til sin betalingsbalance, enten som følge af uligevægt på dens globale betalingsbalance eller som følge af arten af den valuta, den råder over, og navnlig når disse vanskeligheder vil kunne bringe det fælles markeds funktion eller den gradvise virkeliggørelse af den fælles handelspolitik i fare, indleder Kommissionen straks en undersøgelse af situationen i den pågældende stat og af de foranstaltninger, som denne har truffet eller kan træffe i henhold til bestemmelserne i denne traktat under anvendelse af alle til rådighed stående midler. Kommissionen angiver de foranstaltninger, som den henstiller til den pågældende stat at træffe.

Såfremt de af en medlemsstat trufne forholdsregler og de af Kommissionen foreslåede foranstaltninger viser sig utilstrækkelige til at afhjælpe de opståede eller truende vanskeligheder, skal Kommissionen efter at have indhentet udtalelse fra det i artikel 114 nævnte udvalg rette henstilling til Rådet om gensidig bistandsydelse og passende former herfor.

Kommissionen holder regelmæssigt Rådet underrettet om situationen og dens udvikling.

2. Rådet træffer med kvalificeret flertal afgørelse om ydelse af gensidig bistand; det udsteder direktiver eller vedtager beslutninger, som fastlægger vilkårene for og den nærmere udformning af denne bistand. Den gensidige bistand kan især gå ud på:

- a) fælles optræden over for andre internationale organisationer, til hvilke medlemsstaterne kan henvende sig
- b) foranstaltninger, som er nødvendige for at undgå omlægninger i samhandelen, når den

stat, der er i vanskeligheder, opretholder eller genindfører kvantitative restriktioner over for tredjelande

- c) ydelse af kreditter i begrænset omfang fra de øvrige medlemsstater under forbehold af deres samtykke.

3. Godkender Rådet ikke den gensidige bistand, hvorom Kommissionen har rettet henstilling, eller er den ydede bistand og de trufne foranstaltninger utilstrækkelige, bemyndiger Kommissionen den stat, der er i vanskeligheder, til at træffe beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som Kommissionen fastsætter.

Rådet kan med kvalificeret flertal tilbagekalde denne bemyndigelse og ændre vilkårene for og udformningen af beskyttelsesforanstaltningerne.

4. Denne artikel finder ikke længere anvendelse fra begyndelsen af tredje fase, jf. dog artikel 122, stk. 6.

ARTIKEL 120 (tidl. artikel 109 I)

1. Opstår der en pludselig betalingsbalancekrise, og træffes der ikke omgående beslutning i henhold til artikel 119, stk. 2, kan den pågældende medlemsstat i forebyggende øjemed træffe de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger. Disse foranstaltninger skal medføre mindst mulig forstyrrelse i det fælles markeds funktion og må ikke gå ud over, hvad der er absolut nødvendigt for at afhjælpe de pludseligt opståede vanskeligheder.

2. Kommissionen og de øvrige medlemsstater skal underrettes om disse beskyttelsesforanstaltninger senest ved deres ikrafttræden. Kommissionen kan anbefale Rådet, at der ydes gensidig bistand i henhold til artikel 119.

3. Efter udtalelse fra Kommissionen og høring af det i artikel 114 nævnte udvalg kan Rådet med kvalificeret flertal beslutte, at den pågældende stat skal ændre, udsætte eller ophæve ovennævnte beskyttelsesforanstaltninger.

4. Denne artikel finder ikke længere anvendelse fra begyndelsen af tredje fase, jf. dog artikel 122, stk. 6.

ARTIKEL 121 (tidl. artikel 109 J)

1. Kommissionen og EMI aflægger beretning til Rådet om medlemsstaternes opfyldelse af deres forpligtelser med hensyn til virkeliggørelsen af Den Økonomiske og Monetære Union. Disse beretninger skal omfatte en undersøgelse af, hvorvidt hver medlemsstats nationale lovgiv-

ning, herunder den nationale centralbanks statut, er forenelig med artikel 108 og 109 i denne traktat, samt med ESCB-statutten. I beretningerne skal det ligeledes undersøges, om der er opnået en høj grad af vedvarende konvergens ved, at hver medlemsstat har opfyldt følgende kriterier:

- en høj grad af prisstabilitet; dette vil fremgå af en inflationstakt, som ligger tæt op ad inflationstakten i de højst tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet
- holdbare offentlige finanser; dette vil fremgå af, at medlemsstaten har opnået en offentlig budgetstilling, der ikke udviser et uforholdsmæssigt stort underskud som fastslået i henhold til artikel 104, stk. 6
- overholdelse af de normale udsvingsmargener i det europæiske monetære systems valutakursmekanisme i mindst to år uden devaluering over for andre medlemsstaters valutaer
- den varige karakter af den konvergens, medlemsstaten har opnået, samt af dens deltagelse i det europæiske monetære systems valutakursmekanisme, som afspejlet i de langfristede rentesatser.

De fire kriterier, der er nævnt i dette stykke, og de relevante tidsrum, de skal overholdes i, er præciseret nærmere i en protokol, der er knyttet som bilag til denne traktat. Kommissionens og EMI's beretninger skal også omhandle ecuens udvikling, resultaterne af markedsintegrationen, situationen for og udviklingen i betalingsbalancens løbende poster og en redegørelse for udviklingen i enhedslønøkonomkostningerne og andre prisindeks.

2. På grundlag af disse beretninger vurderer Rådet med kvalificeret flertal efter henstilling fra Kommissionen,

- om hver enkelt medlemsstat opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta
- om et flertal af medlemsstaterne opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta, og anbefaler sine konklusioner til Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne. Europa-Parlamentet skal høres og forelægge sin udtalelse for Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne.

3. Under behørigt hensyn til de beretninger, der er omhandlet i stk. 1, samt til den udtalelse fra Europa-Parlamentet, der er omhandlet i

stk. 2, skal Rådet, i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne, med kvalificeret flertal og senest den 31. december 1996 afgøre

- om et flertal af medlemsstaterne opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta på grundlag af de anbefalinger fra Rådet, der er omhandlet i stk. 2
- om det er hensigtsmæssigt for Fællesskabet at gå over til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, og i bekræftende fald
- fastsætte datoen for indledning af tredje fase.

4. Hvis datoen for indledning af tredje fase ikke er blevet fastsat ved udgangen af 1997, indledes den tredje fase den 1. januar 1999. Inden den 1. juli 1998 skal Rådet, i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne, efter en gentagelse af fremgangsmåden i stk. 1 og 2 med undtagelse af stk. 2, andet led, og under hensyn til de i stk. 1 omhandlede beretninger samt Europa-Parlamentets udtalelse, med kvalificeret flertal og på grundlag af Rådets anbefalinger som omhandlet i stk. 2 bekræfte, hvilke medlemsstater der opfylder de nødvendige betingelser for indførelse af en fælles valuta.

ARTIKEL 122 (tidl. artikel 109 K)

1. Såfremt beslutningen er blevet truffet om at fastsætte datoen i overensstemmelse med artikel 121, stk. 3, træffer Rådet på grundlag af sine anbefalinger som omhandlet i artikel 121, stk. 2, med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen afgørelse om, hvorvidt nogle medlemsstater skal indrømmes en dispensation som defineret i stk. 3 i nærværende artikel og i givet fald hvilke. Sådanne medlemsstater benævnes i denne traktat »medlemsstater med dispensation«.

Såfremt Rådet i overensstemmelse med artikel 121, stk. 4, har bekræftet, hvilke medlemsstater der opfylder de nødvendige betingelser for indførelse af en fælles valuta, skal de medlemsstater, der ikke opfylder betingelserne, indrømmes en dispensation som defineret i stk. 3 i nærværende artikel. Sådanne medlemsstater benævnes i denne traktat: »medlemsstater med dispensation«.

2. Mindst en gang hvert andet år, eller på anmodning fra en medlemsstat med dispensation, aflægger Kommissionen og ECB beretning til Rådet efter fremgangsmåden i artikel 121, stk. 1. Efter høring af Europa-Parlamentet og efter drøftelse i Rådet i dets sammensætning af stats-

og regeringscheferne, træffer Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen afgørelse om, hvilke medlemsstater med dispensation der opfylder de nødvendige betingelser baseret på kriterierne i artikel 121, stk. 1, og ophæver de pågældende medlemsstaters dispensation.

3. En dispensation som anført i stk. 1 medfører, at følgende artikler ikke gælder for den pågældende medlemsstat: artikel 104, stk. 9 og 11, artikel 105, stk. 1, 2, 3 og 5, artikel 106, 110, 111 og artikel 112, stk. 2, litra b). Udelukkelsen af den pågældende medlemsstat og dens nationale centralbank fra rettighederne og forpligtelserne inden for ESCB er præciseret i kapitel IX i ESCB-statutten.

4. I artikel 105, stk. 1, 2 og 3, artikel 106, 110, 111 og artikel 112, stk. 2, litra b), forstås ved medlemsstater »medlemsstater uden dispensation«.

5. Stemmerettighederne for medlemsstater med dispensation suspenderes i forbindelse med de rådsafgørelser, hvortil der henvises i de i stk. 3 nævnte artikler i denne traktat. Uanset artikel 205 og artikel 250, stk. 1, defineres kvalificeret flertal i dette tilfælde som to tredjedele af de stemmer, der er afgivet af repræsentanterne for medlemsstater uden dispensation som vægtes i overensstemmelse med artikel 205, stk. 2, og der kræves enstemmighed blandt de pågældende medlemsstater for så vidt angår en retsakt, der kræver enstemmighed.

6. Artikel 119 og 120 finder fortsat anvendelse på en medlemsstat med dispensation.

ARTIKEL 123 (tidl. artikel 109 L)

1. Straks efter, at afgørelsen om datoen for indledning af tredje fase er truffet i overensstemmelse med artikel 121, stk. 3, eller i påkommende tilfælde straks efter den 1. juli 1998:

- vedtager Rådet de bestemmelser, der henvises til i artikel 107, stk. 6
- udpeger regeringerne i medlemsstaterne uden dispensation efter fremgangsmåden i artikel 50 i ESCB-statutten formanden, næstformanden og de øvrige medlemmer af ECB's direktion. Hvis der er medlemsstater med dispensation, kan antallet af medlemmer af direktionen være mindre end det, der er fastsat i artikel 11.1 i ESCB-statutten, men det må under ingen omstændigheder være under fire.

Så snart direktionen er blevet udnævnt, er ESCB og ECB oprettet, og de forbereder deres

fulde virke som beskrevet i denne traktat og ESCB-statutten. Den fulde udøvelse af deres beføjelser begynder på tredje fases første dag.

2. Så snart ECB er oprettet, overtager ECB om nødvendigt EMI's opgaver. EMI træder i likvidation, når ECB er oprettet; de nærmere regler for likvidationen er fastsat i EMI-statutten.

3. Hvis og så længe der er medlemsstater med dispensation, og med forbehold af artikel 107, stk. 3, i denne traktat, nedsættes ECB's Generelle Råd, jf. artikel 45 i ESCB-statutten, som ECB's tredje besluttede organ.

4. På datoen for indledning af tredje fase vedtager Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed blandt medlemsstaterne uden dispensation på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB, de omregningskurser, til hvilke deres valutaer fastlåses uigenkaldeligt, og til hvilken uigenkaldeligt fastlåst kurs ecuen træder i stedet for disse valutaer, og ecuen vil blive en selvstændig valuta. Denne foranstaltning ændrer ikke i sig selv ecuens værdi udadtil. Rådet træffer efter samme fremgangsmåde også de andre foranstaltninger, som er nødvendige for en hurtig indførelse af ecuen som disse medlemsstaters fælles valuta.

5. Hvis det i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 122, stk. 2, besluttes at opheve en dispensation, vedtager Rådet med enstemmighed blandt medlemsstaterne uden dispensation og den berørte medlemsstat, på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB, den kurs, til hvilken ecuen træder i stedet for den berørte medlemsstats valuta, og træffer de andre foranstaltninger, som er nødvendige for indførelse af ecuen som fælles valuta i den pågældende medlemsstat.

ARTIKEL 124 (tidl. artikel 109 M)

1. Indtil indledningen af tredje fase behandler hver medlemsstat sin valutakurspolitik som et spørgsmål af fælles interesse. Medlemsstaterne tager i denne forbindelse hensyn til erfaringer fra samarbejdet inden for rammerne af det europæiske monetære system (EMS) og udviklingen af ecuen under iagttagelse af de gældende beføjelser.

2. Fra indledningen af tredje fase og så længe en medlemsstat har dispensation finder stk. 1 tilsvarende anvendelse på den pågældende medlemsstats valutakurspolitik.

Protokoller

PROTOKOL (Nr. 18) om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,
SOM ØNSKER at fastsætte statuten for Det
Europæiske System af Centralbanker og Den
Europæiske Centralbank, der er omhandlet i ar-
tikel 8 i traktaten om oprettelse af Det Europæi-
ske Fællesskab,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestem-
melser, der knyttes som bilag til traktaten om op-
rettelse af Det Europæiske Fællesskab.

- KAPITEL I - ETABLERINGEN AF ESCB
- KAPITEL II - ESCB's MÅL OG OPGAVER
- KAPITEL III - ESCB's ORGANISATION
- KAPITEL IV - ESCB'S MONETÆRE FUNK-
TIONER OG TRANSAKTIONER
- KAPITEL V - TILSYNSVIRKSOMHED
- KAPITEL VI - FINANSIELLE BESTEMMEL-
SER FOR ESCB
- KAPITEL VII - ALMINDELIGE BESTEM-
MELSER
- KAPITEL VIII - PROCEDURE FOR ÆN-
DRING AF STATUTTEN OG SUPPLEREN-
DE FORSKRIFTER
- KAPITEL IX - OVERGANGSBESTEMMEL-
SER OG ANDRE BESTEMMELSER FOR
ESCB
- KAPITEL I - ETABLERINGEN AF ESCB

Artikel 1

Det Europæiske System af Centralbanker

1.1. Det Europæiske System af Centralbanker
(ESCB), og Den Europæiske Centralbank
(ECB), oprettes i henhold til traktatens artikel 8;
de udøver deres funktioner og deres virksomhed
i overensstemmelse med bestemmelserne i trak-
taten og i denne statut.

1.2. I overensstemmelse med traktatens artikel
107, stk. 1, består ESCB af ECB og af medlems-
staternes centralbanker (de nationale centralban-

ker), idet Institut monétaire luxembourgeois er
Luxembourgs centralbank.

KAPITEL II - ESCB's MÅL OG OPGAVER

Artikel 2

Mål

I overensstemmelse med traktatens artikel
105, stk. 1, er hovedmålet for ESCB at fastholde
prisstabilitet. Uden at målsætningen om prissta-
bilitet derved berøres, støtter ESCB de generelle
økonomiske politikker i Fællesskabet med hen-
blik på at bidrage til gennemførelsen af Fælles-
skabets mål, som fastsat i traktatens artikel 2.
ESCB handler i overensstemmelse med princip-
pet om en åben markedsøkonomi med fri konk-
urrence, som fremmer en effektiv ressourceal-
lokering, og i overensstemmelse med princip-
perne i traktatens artikel 3 A.

Artikel 3

Opgaver

3.1. I overensstemmelse med traktatens ar-
tikel 105, stk. 2, er de grundlæggende opga-
ver, der skal udføres af ESCB:

- at formulere og gennemføre Fællesskabets
monetære politik;
- at foretage transaktioner i udenlandsk valu-
ta i overensstemmelse med bestemmelser-
ne i traktatens artikel 111;
- at besidde og forvalte medlemsstaternes of-
ficielle valutareserver;
- at fremme betalingssystemernes smidige
funktion.

3.2. I overensstemmelse med traktatens ar-
tikel 105, stk. 3, berører artikel 3.1, tredje led,
ikke medlemsstaternes regeringers besiddelse
og forvaltning af arbejdsbeholdninger i uden-
landske valutaer.

3.3. I overensstemmelse med traktatens ar-
tikel 105, stk. 5, bidrager ESCB til en smidig
gennemførelse af de kompetente myndighe-
ders politikker vedrørende tilsyn med kredit-
institutterne og det finansielle systems stabili-
tet.

Artikel 4

Rådgivende funktioner

I overensstemmelse med traktatens artikel
105, stk. 4,

- a) skal ECB høres
om ethvert forslag til fællesskabsretsakt in-
den for dens kompetenceområder;

af de nationale myndigheder om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder, men inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42;

- b) ECB kan forelægge udtalelser for de relevante fællesskabsinstitutioner eller -organer eller nationale myndigheder om spørgsmål inden for dens kompetenceområder.

Artikel 5

Indsamling af statistisk information

5.1. ECB skal med støtte fra de nationale centralbanker indsamle den statistiske information, som er nødvendig for at udføre ESCB's opgaver, enten fra de kompetente nationale myndigheder eller direkte fra de økonomiske enheder. ECB skal samarbejde om disse spørgsmål med fællesskabsinstitutionerne eller -organerne samt med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne eller i tredjelande og med internationale organisationer.

5.2. De nationale centralbanker skal i videst muligt omfang udføre de opgaver, der er beskrevet i artikel 5.1.

5.3. ECB skal bidrage til harmoniseringen, når denne er nødvendig, af de regler og den praksis, der gælder for indsamling, udarbejdelse og udgivelse af statistikker inden for dens kompetenceområder.

5.4. Rådet fastsætter i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 42, hvilke fysiske og juridiske personer, der er undergivet anmeldelseskrav, forskrifter om tavshedspligt og passende regler om håndhævelse.

Artikel 6

Internationalt samarbejde

6.1. I spørgsmål om internationalt samarbejde, som vedrører ESCB's opgaver, afgør ECB, hvordan ESCB skal repræsenteres.

6.2. ECB og - med dennes godkendelse - de nationale centralbanker kan deltage i internationale monetære institutioner.

6.3. Bestemmelserne i artikel 6.1 og 6.2 berører ikke bestemmelserne i traktatens artikel 111, stk. 4.

KAPITEL III - ESCB's ORGANISATION

Artikel 7

Uafhængighed

I overensstemmelse med traktatens artikel 108 må hverken ECB, de nationale centralbanker eller medlemmerne af disses besluttende organer under udøvelsen af de beføjelser og gennemførelsen af de opgaver og pligter, som denne traktat og denne statut pålægger dem, søge eller modtage instrukser fra fællesskabsinstitutioner eller -organer, fra nogen regering i en medlemsstat eller fra noget andet organ. Fællesskabets institutioner og organer samt medlemsstaternes regeringer forpligter sig til at respektere dette princip og til ikke at søge at øve indflydelse på, hvordan medlemmerne af ECB's og de nationale centralbankers besluttende organer udfører deres opgaver.

Artikel 8

Generelt princip

ESCB skal styres af ECB's besluttende organer.

Artikel 9

Den Europæiske Centralbank

9.1. ECB, som i overensstemmelse med traktatens artikel 107, stk. 2, har status som juridisk person, nyder i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer; ECB kan navnlig erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre samt optræde som part i retssager.

9.2. ECB skal sikre, at de opgaver, som er overdraget ESCB i medfør af traktatens artikel 105, stk. 2, 3 og 5, bliver udført, enten ved ECB's egne aktiviteter i henhold til nærværende statut eller af de nationale centralbanker i henhold til artikel 12.1 og 14.

9.3. I overensstemmelse med traktatens artikel 107, stk. 3, er ECB's besluttende organer Styrelsesrådet og Direktionen.

Artikel 10

Styrelsesrådet

10.1. I overensstemmelse med traktatens artikel 112, stk. 1, består Styrelsesrådet af medlemmerne af Direktionen og cheferne for de nationale centralbanker.

10.2. Medlemmerne af Styrelsesrådet skal være personligt til stede for at have stemmeret,

jf. dog artikel 10.3. Som en undtagelse fra denne regel kan den i artikel 12.3 omhandlede forretningsorden fastsætte, at Styrelsesrådets medlemmer kan afgive deres stemme ved anvendelse af telekonferencer. I denne forretningsorden skal det endvidere fastsættes, at et medlem af Styrelsesrådet, som er forhindret i at stemme i en længere periode, kan udpege en stedfortræder som medlem af Styrelsesrådet.

Hvert medlem af Styrelsesrådet har én stemme, jf. dog artikel 10.3 og 11.3. Hvis ikke andet er fastsat i nærværende statut, træffer Styrelsesrådet afgørelse med simpelt flertal. Ved stemmelig- heds er formandens stemme afgørende.

Styrelsesrådet er beslutningsdygtigt, når mindst to tredjedele af medlemmerne er til stede. Hvis Styrelsesrådet ikke er beslutningsdygtigt, kan formanden indkalde til et ekstraordinært møde, på hvilket der kan træffes afgørelse uden hensyn til reglen om beslutningsdygtighed.

10.3. Ved beslutninger, der træffes i henhold til artikel 28, 29, 30, 32, 33 og 51, skal Styrelsesrådets medlemmers stemmer vægtes i overensstemmelse med de nationale centralbankers andel af ECB's indskudte kapital. Direktionsmedlemmernes stemmewægt er nul. En afgørelse anses for at være vedtaget med kvalificeret flertal, hvis dette flertal udgør mindst to tredjedele af ECB's indskudte kapital og repræsenterer mindst halvdelen af indehaverne af kapitalandele. Hvis en centralbankchef er forhindret i at være til stede, kan denne udpege en stedfortræder, der afgiver den vægtede stemme.

10.4. Møderne er fortrolige. Styrelsesrådet kan beslutte at offentliggøre resultatet af sine drøftelser.

10.5. Styrelsesrådet mødes mindst 10 gange om året.

Artikel 11

Direktionen

11.1. I overensstemmelse med traktatens artikel 112, stk. 2, litra a), består Direktionen af formanden, næstformanden og fire andre medlemmer.

Medlemmerne skal udføre deres hverv på fuld tid. Intet medlem må, medmindre Styrelsesrådet undtagelsesvis giver tilladelse hertil, påtage sig nogen anden beskæftigelse, uanset om den aflønnes eller ej.

11.2. I overensstemmelse med traktatens artikel 112, stk. 2, litra b), udnævnes formanden,

næstformanden samt de øvrige medlemmer af Direktionen blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme, og som har professionel erfaring i monetære forhold eller i bankvæsen, efter fælles overenskomst mellem medlemsstaternes regeringer på stats- eller regeringschefniveau på grundlag af en indstilling fra Rådet, efter høring af Europa-Parlamentet og Styrelsesrådet.

Deres embedsperiode er på 8 år, og mandatet kan ikke fornyes.

Kun statsborgere i medlemsstaterne kan være medlemmer af Direktionen.

11.3. Ansættelsesvilkårene for Direktionens medlemmer, især deres aflønning, pensioner og andre sociale ydelser, aftales i kontrakter med ECB og fastsættes af Styrelsesrådet efter forslag fra en komité, der består af tre medlemmer udnævnt af Styrelsesrådet og tre medlemmer udnævnt af Rådet. Direktionens medlemmer har ikke stemmeret i spørgsmål, som er omfattet af dette stykke.

11.4. Hvis et direktionsmedlem ikke længere opfylder de betingelser, som er nødvendige for udførelsen af medlemmets pligter, eller hvis vedkommende har begået en alvorlig forseelse, kan Domstolen afskedige medlemmet efter indstilling fra Styrelsesrådet eller Direktionen.

11.5. Alle personligt tilstedeværende direktionsmedlemmer har ret til at stemme og har til det formål én stemme. Hvis ikke andet er fastsat, træffer Direktionen afgørelse med simpelt flertal af de afgivne stemmer. Ved stemmelig- heds er formandens stemme afgørende. De nærmere bestemmelser for afstemning fastlægges i den i artikel 12.3 omhandlede forretningsorden.

11.6. Direktionen er ansvarlig for ECB's løbende forretninger.

11.7. Hvis en stilling som medlem af Direktionen bliver ledig, skal der udnævnes et nyt medlem efter bestemmelserne i artikel 11.2.

Artikel 12

De besluttede organers ansvarsområder

12.1. Styrelsesrådet fastsætter de retningslinjer og træffer de beslutninger, der er nødvendige for at udføre de opgaver, der er pålagt ESCB i henhold til traktaten og denne statut. Styrelsesrådet udformer Fællesskabets monetære politik, herunder - når det er hensigtsmæssigt - beslutninger om mellemliggende pengepolitiske målsætninger, om officielle rentesatser og om forsyningen med re-

server i ESCB, og fastsætter de nødvendige retningslinjer for beslutningernes gennemførelse.

Direktionen skal gennemføre den monetære politik i overensstemmelse med de retningslinjer og beslutninger, der er vedtaget af Styrelsesrådet. I den forbindelse skal Direktionen give de nationale centralbanker de nødvendige instrukser. Endvidere kan Direktionen få delegeret visse beføjelser ved beslutning truffet af Styrelsesrådet.

I det omfang, det skønnes muligt og hensigtsmæssigt, og med forbehold af bestemmelserne i denne artikel, anvender ECB de nationale centralbanker til at udføre transaktioner, der henhører under ESCB's opgaver.

12.2. Direktionen er ansvarlig for forberedelsen af møderne i Styrelsesrådet.

12.3. Styrelsesrådet vedtager en forretningsorden, som fastlægger den interne organisation af ECB og dens besluttende organer.

12.4. De rådgivende funktioner, som er anført i artikel 4, skal udføres af Styrelsesrådet.

12.5. Styrelsesrådet skal træffe de beslutninger, der er anført i artikel 6.

Artikel 13

Formanden

13.1. Formanden, eller i dennes fravær næstformanden, leder møderne i ECB's Styrelsesråd og Direktion.

13.2. Med forbehold af artikel 39 repræsenterer formanden eller en af denne udpeget person ECB i forhold til omverdenen

Artikel 14

De nationale centralbanker

14.1 I overensstemmelse med traktatens artikel 109 sikrer hver medlemsstat senest på datoen for ESCB's oprettelse, at dens nationale lovgivning, herunder statutterne for dens nationale centralbank, er forenelige med traktaten og dens statut.

14.2. Statutterne for de nationale centralbanker skal især tilsikre, at embedsperioden for en chef for en national centralbank er mindst 5 år.

En centralbankchef kan kun afskediges, hvis vedkommende ikke længere opfylder de betingelser, som er nødvendige for udførelsen af dennes pligter, eller hvis vedkommende har begået en alvorlig forseelse. En beslutning om afskedigelse kan af den pågældende centralbankchef el-

ler af Styrelsesrådet indbringes for Domstolen under påberøelse af, at traktaten eller en gennemførelsesretsakt hertil er overtrådt. Sagen skal anlægges inden to måneder fra offentliggørelsen af nævnte beslutning, eller dens meddelelse til klageren, eller i mangel heraf fra den dato, på hvilken klageren blev bekendt med beslutningen.

14.3. De nationale centralbanker udgør en integrerende del af ESCB og skal udføre deres funktioner i overensstemmelse med ECB's retningslinjer og instrukser. Styrelsesrådet træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at retningslinjer og instrukser fra ECB efterleves, og det kan forlange, at alle nødvendige oplysninger stilles til rådighed for det.

14.4. De nationale centralbanker kan udføre funktioner, som ikke er nævnt i nærværende statut, medmindre Styrelsesrådet med et flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer beslutter, at disse funktioner strider mod ESCB's mål og opgaver. Sådanne funktioner udføres på de nationale centralbankers eget ansvar og for deres egen regning og risiko og betragtes ikke som en del af ESCB's funktioner.

Artikel 15

Pligt til at aflægge beretninger

15.1. ECB skal mindst hvert kvartal udarbejde og offentliggøre beretninger om ESCB's aktiviteter.

15.2. En konsolideret oversigt over ESCB's finansielle stilling skal offentliggøres hver uge.

15.3. I overensstemmelse med traktatens artikel 113, stk. 3, skal ECB fremsende en årsberetning om ESCB's aktiviteter og om den monetære politik i det foregående og det indeværende år til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og også til Det Europæiske Råd.

15.4. De i denne artikel nævnte beretninger og oversigter stilles vederlagsfrit til rådighed for interesserede.

Artikel 16

Pengesedler

I overensstemmelse med traktatens artikel 106, stk. 1, har Styrelsesrådet eneret til at myndige udstedelse af pengesedler i Fællesskabet. ECB og de nationale centralbanker kan udstede pengesedler. De pengesedler, der udstedes af ECB og de nationale centralban-

ker, er de eneste, der har status som lovlige betalingsmidler i Fællesskabet.

ECB skal så vidt muligt overholde eksisterende praksis for udstedelse og udformning af pengesedler.

KAPITEL IV - ESCB'S MONETÆRE FUNKTIONER OG TRANSAKTIONER

Artikel 17

Konti i ECB og de nationale centralbanker

Til gennemførelse af deres transaktioner kan ECB og de nationale centralbanker åbne konti for kreditinstitutter, offentlige myndigheder og andre markedsdeltagere og kan modtage aktiver, herunder indskrevne værdipapirer, som sikkerhed.

Artikel 18

Markedsoperationer og långivning

18.1. For at opfylde ESCB's mål og udføre sine opgaver kan ECB og de nationale centralbanker:

- deltage i de finansielle markeder dels ved at købe og sælge fordringer og pengemarkedsinstrumenter (til omgående levering eller på termin), dels ved genkøbsforretninger og dels ved långivning og låntagning i sådanne fordringer og instrumenter, hvad enten transaktionerne sker i fællesskabsvalutaer, i tredjelands valutaer eller i ædelmetaller;
- udføre låntransaktioner med kreditinstitutter og andre markedsdeltagere, hvor lån ydes imod passende sikkerhed.

18.2. ECB fastlægger generelle principper for markedsoperationer og långivning, der udføres af ECB eller af de nationale centralbanker, herunder for offentliggørelse af de betingelser, hvorunder de er rede til at indgå i sådanne transaktioner.

Artikel 19

Mindstereserver

19.1. ECB kan kræve, at kreditinstitutter, der er etableret i medlemsstaterne, holder mindstereserver på konti hos ECB og de nationale centralbanker for at opfylde målene for den monetære politik, jf. dog artikel 2. Reglerne om beregning og fastsættelse af de krævede mindstereserver kan udfærdiges af Styrelsesrådet. I tilfælde af manglende overhol-

delse af reservekravene er ECB berettiget til at pålægge strafrente og andre sanktioner med tilsvarende virkning.

19.2. Med henblik på anvendelsen af denne artikel skal Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42 fastsætte grundlaget for mindstereserverne og de maksimale tilladte forhold mellem disse reserver og grundlaget herfor samt passende sanktioner i tilfælde af manglende efterlevelse.

Artikel 20

Andre instrumenter til monetær kontrol

Styrelsesrådet kan med et flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer beslutte at anvende andre metoder til monetær kontrol, som det finder hensigtsmæssige under hensyn til artikel 2.

Rådet skal efter fremgangsmåden i artikel 42 fastlægge sådanne metoders omfang, hvis de indebærer forpligtelser for tredjemand.

Artikel 21

Transaktioner med offentlige myndigheder

21.1. I overensstemmelse med traktatens artikel 101 er det ECB og de nationale centralbanker forbudt at give fællesskabsinstitutioner og -organer, centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i medlemsstaterne mulighed for at foretage overtræk eller at yde dem andre former for kreditfaciliteter, og det samme gælder ECB's og de nationale centralbankers køb af gældsinstrumenter direkte fra disse.

21.2. ECB og de nationale centralbanker kan optræde som fiskal agent for de i artikel 21.1 omhandlede institutioner, organer mv.

21.3. Bestemmelserne i denne artikel omfatter ikke offentligt ejede kreditinstitutter, der i forbindelse med forsyning med reserver fra centralbanker skal have samme behandling fra de nationale centralbankers og ECB's side som private kreditinstitutter.

Artikel 22

Clearing- og betalingssystemer

Med henblik på at sikre effektive og pålidelige clearing- og betalingssystemer inden for Fællesskabet og over for tredjelande kan ECB og de nationale centralbanker tilbyde faciliteter, og ECB kan udstede forordninger.

Artikel 23

Eksterne transaktioner

- ECB og de nationale centralbanker kan:
- etablere relationer med centralbanker og finansielle institutioner i andre lande og, hvis det er hensigtsmæssigt, med internationale organisationer;
  - erhverve og sælge enhver form for valutaaktiver og ædelmetaller til omgående levering eller på termin; begrebet »valutaaktiv« omfatter værdipapirer og alle andre aktiver i hvilken som helst form, der lyder på regningsenheder eller ethvert lands valuta;
  - besidde og forvalte de i denne artikel nævnte aktiver;
  - udføre alle slags bankforretninger med tredjelande og internationale organisationer, herunder låntagning og långivning.

Artikel 24

Andre transaktioner

Ud over de transaktioner, der følger af systemets opgaver, kan ECB og de nationale centralbanker foretage transaktioner vedrørende deres administration eller deres personale.

KAPITEL V - TILSYNSVIRKSOMHED

Artikel 25

Tilsynsvirksomhed

25.1. ECB kan rådgive og blive konsulteret af Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder angående anvendelsesområdet for og gennemførelsen af fællesskabslovgivningen vedrørende tilsynet med kreditinstitutter og stabiliteten af det finansielle system.

25.2. I overensstemmelse med en afgørelse truffet af Rådet i henhold til traktatens artikel 105, stk. 6, kan ECB udføre specifikke opgaver vedrørende politikker med hensyn til tilsynet med kreditinstitutter og andre finansielle institutioner bortset fra forsikringselskaber.

KAPITEL VI - FINANSIELLE BESTEMMELSER FOR ESCB

Artikel 26

Regnskab

26.1. Regnskabsåret for ECB og de nationale centralbanker begynder den første dag i januar og udløber den sidste dag i december.

26.2. ECB's årsregnskab skal udfærdiges af Direktionen efter principper fastlagt af Styrelsesrådet. Regnskabet skal godkendes af Styrelsesrådet og derefter offentliggøres.

26.3. Direktionen skal til analytiske og operationelle formål udfærdige en konsolideret balance for ESCB, som skal omfatte de af de nationale centralbankers aktiver og passiver, som hører ind under ESCB.

26.4. Med henblik på anvendelsen af denne artikel fastsætter Styrelsesrådet de nødvendige regler for en standardisering af bogføringen og af beretningerne om de transaktioner, der er foretaget af de nationale centralbanker.

Artikel 27

Revision

27.1. ECB's og de nationale centralbankers regnskaber revideres af uafhængige eksterne revisorer, der indstilles af Styrelsesrådet og godkendes af Rådet. Revisorerne skal have fri adgang til alle ECB's og de nationale centralbankers bøger og konti og skal have adgang til al information om disses transaktioner.

27.2. Traktatens artikel 248 gælder kun for efterprøvning af, hvor effektiv ECB's forvaltning er i operationel henseende.

Artikel 28

ECB's kapital

28.1. ECB's kapital, som bliver operationel, når ECB indleder sit virke, skal udgøre 5 000 mio. ECU. Kapitalen kan udvides med de beløb, som Styrelsesrådet beslutter med det i artikel 10.3 omhandlede kvalificerede flertal inden for de grænser og under de vilkår, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42.

28.2. De nationale centralbanker er de eneste indskydere og ejere af ECB's kapital. Kapitalindskuddet bestemmes efter den fordelingsnøgle, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 29.

28.3. Styrelsesrådet fastsætter med det i artikel 10.3 omhandlede kvalificerede flertal, i hvilket omfang og i hvilken form kapitalen skal indbetales.

28.4. Med forbehold af artikel 28.5 kan de nationale centralbankers kapitalandele i ECB ikke overdrages, pantsættes eller gøres til genstand for udlæg.

28.5. Såfremt den fordelingsnøgle, som der henvises til i artikel 29, ændres, omfordeler de nationale centralbanker deres kapitalandele

imellem sig i nødvendigt omfang for at sikre, at fordelingen af kapitalandelene svarer til den ændrede fordelingsnøgle. Styrelsesrådet fastlægger de nærmere vilkår for sådanne omfordelinger.

Artikel 29

Fordelingsnøgle for kapitalindskud

29.1. Når ESCB og ECB er blevet oprettet i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 123, stk. 1, i denne traktat, fastsættes fordelingsnøglen for kapitalindskuddet i ECB. Der tildeles hver national centralbank en vægt i denne fordelingsnøgle, der er lig med summen af:

- 50% af den pågældende medlemsstats andel af Fællesskabets befolkning det næstsidste år forud for ESCB's oprettelse;
- 50% af den pågældende medlemsstats andel af Fællesskabets bruttonationalprodukt i markedspriser, som opgjort de seneste fem år forud for det næstsidste år før ESCB's oprettelse.

Procentdelene rundes op til det nærmeste multiplum af 0,05 procentpoint.

29.2. De statistiske data med henblik på anvendelsen af denne artikel tilvejebringes af Kommissionen i overensstemmelse med de regler, der vedtages af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42.

29.3. De vægte, der tildeles de nationale centralbanker, justeres hvert femte år efter ESCB's oprettelse i analogi med bestemmelserne i artikel 29.1. Den ændrede fordelingsnøgle får virkning den første dag i det følgende år.

29.4. Styrelsesrådet træffer alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne artikel.

Artikel 30

Overførsel af valutareserveaktiver til ECB

30.1. Med forbehold af artikel 28 forsynes ECB af de nationale centralbanker med valutareserveaktiver, bortset fra medlemsstaternes valutaer, ecu, IMF-reservestillinger og SDR, svarende til et beløb på op til 50 000 mio. ECU. Styrelsesrådet beslutter, hvor stor en del der skal indbetales til ECB efter dens oprettelse, og hvor store beløb der skal indbetales på senere tidspunkter. ECB skal have fuld ret til at besidde og forvalte de valutareserver, der overføres til den, og anvende dem til de formål, der er fastsat i denne statut.

30.2. Den enkelte nationale centralbanks bidrag fastsættes i forhold til dens andel i ECB's indskudte kapital.

30.3. ECB krediterer hver national centralbank med en fordring, der svarer til bidragets størrelse. Styrelsesrådet fastsætter pålydende og forrentning af disse fordringer.

30.4. ECB kan indkalde valutareserveaktiver ud over den i artikel 30.1 fastlagte grænse i overensstemmelse med artikel 30.2 inden for de grænser og på de vilkår, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42.

30.5. ECB kan besidde og forvalte IMF-reservestillinger og SDR samt sørge for sammenlægning af sådanne aktiver.

30.6. Styrelsesrådet træffer alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne artikel.

Artikel 31

De nationale centralbankers valutareserveaktiver

31.1. De nationale centralbanker har ret til at udføre transaktioner til opfyldelse af deres forpligtelser over for internationale organisationer i overensstemmelse med artikel 23.

31.2. Alle andre transaktioner i valutareserveaktiver, som forbliver i de nationale centralbanker efter de overførsler, der er nævnt i artikel 30, samt medlemsstaternes transaktioner med deres arbejdsbeholdninger i udenlandsk valutaer skal over en bestemt grænse, der skal fastsættes i medfør af artikel 31.3, godkendes af ECB for at sikre overensstemmelse med Fællesskabets valutakurspolitik og pengepolitik.

31.3. Styrelsesrådet skal udstede retningslinjer med henblik på at lette gennemførelsen af disse transaktioner.

Artikel 32

Fordeling af de nationale centralbankers monetære indtægter

32.1. De nationale centralbankers indtægter i forbindelse med deres udførelse af ESCB's pengepolitiske opgaver, i det følgende benævnt »de monetære indtægter«, fordeles ved udgangen af hvert regnskabsår i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.

32.2. Med forbehold af artikel 32.3 er størrelsen af den enkelte nationale centralbanks

monetære indtægter identisk med den årlige indtægt, som den har af de aktiver, den besidder som modværdi for seddelømløbet samt for forpligtelserne i forbindelse med kreditinstitutternes indlån. Disse aktiver øremærkes af de nationale centralbanker i overensstemmelse med de retningslinjer, som Styrelsesrådet fastsætter.

32.3. Hvis Styrelsesrådet efter indledningen af tredje fase finder, at de nationale centralbankers balancestruktur ikke giver mulighed for at anvende artikel 32.2, kan det med kvalificeret flertal beslutte, at de monetære indtægter uanset artikel 32.2 skal beregnes efter en anden metode i en periode, der højst må være på fem år.

32.4. Den enkelte nationale centralbanks monetære indtægter reduceres med et beløb svarende til den pågældende centralbanks rentebetalinger på forpligtelser i forbindelse med kreditinstitutters indlån i overensstemmelse med artikel 19.

Styrelsesrådet kan beslutte at yde de nationale centralbanker en kompensation for deres udgifter i forbindelse med seddeludstedelse eller under exceptionelle omstændigheder for særlige tab i forbindelse med transaktioner som led i den monetære politik, der er udført for ESCB. Kompensationen skal have en form, som Styrelsesrådet finder passende; sådanne beløb kan udlignes med de nationale centralbankers monetære indtægter.

32.5. Summen af de nationale centralbankers monetære indtægter fordeles mellem disse banker indbyrdes i forhold til deres indbetalte andele i ECB's kapital med forbehold af beslutninger, der måtte blive truffet af Styrelsesrådet i overensstemmelse med artikel 33.2.

32.6. Udligningen og betalingen af saldi hidrørende fra fordelingen af de monetære indtægter foretages af ECB i overensstemmelse med de retningslinjer, der fastsættes af Styrelsesrådet.

32.7. Styrelsesrådet træffer alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne artikel.

Artikel 33

Fordeling af ECB's nettooverskud og -tab

33.1. ECB's nettooverskud overføres på følgende måde:

- a) et beløb, hvis størrelse fastsættes af Styrelsesrådet, og som ikke må overstige 20% af nettooverskuddet, overføres til den almindelige reservefond inden for en grænse på 100% af kapitalen;
- b) det resterende nettooverskud fordeles til indehaverne af kapitalandele i ECB i forhold til deres andel i den indskudte kapital.

33.2. Hvis ECB lider et tab, kan dette udlignes af ECB's almindelige reservefond og om nødvendigt efter en beslutning truffet af Styrelsesrådet, af de monetære indtægter i det pågældende regnskabsår i forhold til og op til de beløb, der fordeles mellem de nationale centralbanker i overensstemmelse med artikel 32.5.

KAPITEL VII - ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 34

Retsakter

34.1. I overensstemmelse med traktatens artikel 110 skal ECB

- udstede forordninger i det omfang, det er nødvendigt for at gennemføre de opgaver, der er fastlagt i artikel 3.1, første led, og i artikel 19.1, 22 eller 25.2, samt i tilfælde, der fastsættes i de retsakter vedtaget af Rådet, der er nævnt i artikel 42;
- vedtage de beslutninger, der er nødvendige for at udføre de opgaver, der er pålagt ESCB efter traktaten og denne statut;
- rette henstillinger og afgive udtalelser.

34.2. En forordning er almenlydlig. Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Henstillinger og udtalelser er ikke bindende.

En beslutning er bindende i alle enkeltheder for dem, den angiver at være rettet til.

Traktatens artikel 253, 254 og 256 gælder for forordninger og beslutninger vedtaget af ECB.

ECB kan beslutte at offentliggøre sine beslutninger, henstillinger og udtalelser.

34.3. Inden for de grænser og på de vilkår, der vedtages af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42, skal ECB være berettiget til at pålægge foretagender bøder eller tvangsbøder i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtel-

ser i henhold til dens forordninger og beslutninger.

Artikel 35

Domstolskontrol mv.

35.1. ECB's handlinger eller undladelser bedømmes eller fortolkes af Domstolen i de tilfælde og på de vilkår, der er fastlagt i denne traktat. ECB kan anlægge sag i de tilfælde og på de vilkår, der er fastlagt i traktaten.

35.2. Tvister mellem ECB på den ene side og dens kreditorer, debitorer eller nogen anden person på den anden side afgøres af de kompetente nationale domstole, medmindre Domstolen er tillagt kompetence.

35.3. ECB er ansvarlig efter traktatens artikel 288. De nationale centralbanker er ansvarlige efter deres respektive nationale lovgivning.

35.4. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsklausul, som indeholdes i en af ECB eller en på ECB's vegne indgået offentligtretlig eller privatretlig aftale.

35.5. ECB's afgørelse om at indbringe en sag for Domstolen skal træffes af Styrelsesrådet.

35.6. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i tvister vedrørende de nationale centralbankers opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til denne statut. Hvis ECB finder, at en national centralbank har undladt at opfylde en af sine forpligtelser i henhold til denne statut, skal den fremsætte en begrundet udtalelse efter at have givet den nationale centralbank lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger. Retter den pågældende nationale centralbank sig ikke efter den fremsatte udtalelse inden for den frist, der er fastsat af ECB, kan denne indbringe sagen for Domstolen.

Artikel 36

Personale

36.1. Styrelsesrådet fastsætter på forslag af Direktionen ansættelsesvilkårene for ECB's ansatte.

36.2. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i enhver tvist mellem ECB og dens ansatte inden for de rammer og på de betingelser, der er fastsat i ansættelsesvilkårene.

Artikel 37

Hjemsted

Afgørelsen om ECB's hjemsted træffes inden udgangen af 1992 efter fælles overenskomst af

medlemsstaternes regeringer på stats- og regeringschefniveau.

Artikel 38

Tavshedspligt

38.1. Medlemmerne af de besluttede organer og ECB's og de nationale centralbankers ansatte er - selv efter at deres hverv er ophørt - forpligtet til ikke at give oplysning om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder.

38.2. Personer med adgang til oplysninger, der er omfattet af fællesskabslovgivning, der pålægges tavshedspligt, er underlagt denne lovgivning.

Artikel 39

Underskriftsberettigede

ECB tegnes over for tredjemand af formanden eller to direktionsmedlemmer eller to af ECB's ansatte, som af formanden er behørigt bemyndiget til at underskrive på ECB's vegne.

Artikel 40

Privilegier og immuniteter

ECB nyder på medlemsstaternes område de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for udførelsen af dens opgaver, på de vilkår, der er fastsat i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af et Fælles Råd og en Fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber.

KAPITEL VIII - PROCEDURE FOR ÆNDRING AF STATUTTEN OG SUPPLERENDE FORSKRIFTER

Artikel 41

Forenklet ændringsprocedure

41.1. I overensstemmelse med traktatens artikel 107, stk. 5, kan artikel 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1.a) og 36 i denne statut ændres af Rådet, der træffer afgørelse enten med kvalificeret flertal efter henstilling fra ECB og efter høring af Kommissionen eller med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB. I begge tilfælde kræves der samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet.

41.2. En henstilling fra ECB i medfør af denne artikel kræver enstemmig beslutning truffet af Styrelsesrådet.

Artikel 42

Supplerende forskrifter

I overensstemmelse med traktatens artikel 107, stk. 6, skal Rådet straks efter beslutningen om datoen for overgangen til tredje fase med kvalificeret flertal enten på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og ECB eller efter en henstilling fra ECB og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen vedtage de bestemmelser, der er nævnt i artikel 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 og 34.3 i denne statut.

KAPITEL IX -

OVERGANGSBESTEMMELSER OG ANDRE BESTEMMELSER FOR ESCB

Artikel 43

Almindelige bestemmelser

43.1. En dispensation som omhandlet i artikel 122, stk. 1, i denne traktat indebærer, at følgende artikler i denne statut ikke påfører den berørte medlemsstat nogen rettigheder eller forpligtelser: 3, 6, 9.2, 12.1, 14.3, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26.2, 27, 30, 31, 32, 33, 34, 50 og 52.

43.2. Centralbankerne i medlemsstater med dispensation som omhandlet i traktatens artikel 122, stk. 1, bevarer deres beføjelser på den monetære politiks område i henhold til national lovgivning.

43.3. I overensstemmelse med traktatens artikel 122, stk. 4, forstås ved »medlemsstater« »medlemsstater uden dispensation« i følgende artikler i denne statut: 3, 11.2, 19, 34.2 og 50.

43.4. Ved »nationale centralbanker« forstås »centralbanker i medlemsstater uden dispensation« i følgende artikler i denne statut: 9.2, 10.1, 10.3, 12.1, 16, 17, 18, 22, 23, 27, 30, 31, 32, 33.2 og 52.

43.5. Ved »indehavere af kapitalandele« forstås »centralbankerne i medlemsstater uden dispensation« i artikel 10.3 og 33.1.

43.6. Ved »ECB's indskudte kapital« forstås »ECB's kapital indskudt af centralbankerne i medlemsstater uden dispensation« i artikel 10.3 og 30.2.

Artikel 44

Overgangsopgaver for ECB

ECB overtager de af EMI's opgaver, der som følge af dispensationer for en eller flere medlemsstater fortsat skal udføres i tredje fase.

ECB yder rådgivning i forbindelse med forbedringen af ophævelsen af de dispensationer, der er fastsat i traktatens artikel 122.

Artikel 45

ECB's Generelle Råd

45.1. Med forbehold af traktatens artikel 107, stk. 3, nedsættes Det Generelle Råd som ECB's tredje besluttede organ.

45.2. Det Generelle Råd består af formanden og næstformanden for ECB samt af cheferne for de nationale centralbanker. De øvrige medlemmer af Direktionen kan deltage i møderne i Det Generelle Råd uden stemmeret.

45.3. Det Generelle Råds ansvarsområder er anført i deres helhed i artikel 47 i denne statut.

Artikel 46

Forretningsorden for Det Generelle Råd

46.1. Formanden, eller i dennes fravær næstformanden for ECB, leder møderne i ECB's Generelle Råd.

46.2. Formanden for Rådet og et medlem af Kommissionen kan deltage i møderne i Det Generelle Råd uden stemmeret.

46.3. Formanden forbereder møderne i Det Generelle Råd.

46.4. Uanset artikel 12.3 fastsætter Det Generelle Råd selv sin forretningsorden.

46.5. Sekretariatet for Det Generelle Råd stilles til rådighed af ECB.

Artikel 47

Det Generelle Råds ansvarsområder

- 47.1. Det Generelle Råd skal
- udføre de opgaver, der er omhandlet i artikel 44;
  - bidrage til de rådgivende funktioner, der er omhandlet i artikel 4 og 25.1.
- 47.2. Det Generelle Råd skal bidrage til:
- indsamlingen af statistisk information som omhandlet i artikel 5;
  - ECB's beretninger som omhandlet i artikel 15;
  - udarbejdelsen af de regler, der er nødvendige for anvendelsen af artikel 26, som omhandlet i artikel 26.4;
  - vedtagelsen af alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af artikel 29, som omhandlet i artikel 29.4;
  - fastsættelsen af ansættelsesvilkårene for ECB's ansatte, som omhandlet i artikel 36.

47.3. Det Generelle Råd skal bidrage til de nødvendige forberedelser med henblik på den uigenkaldelige fastlåsning af vekselkurserne for valutaerne i medlemsstater med dispensation over for valutaerne eller den fælles valuta i de medlemsstater, der ikke har dispensation, som omhandlet i traktatens artikel 123, stk. 5.

47.4. Det Generelle Råd underrettes af formanden for ECB om Styrelsesrådets afgørelser.

Artikel 48

Overgangsbestemmelser vedrørende ECB's kapital

I medfør af artikel 29.1 skal hver enkelt af de nationale centralbanker tildeles en vægt i fordelingsnøglen for kapitalindskuddet i ECB. Uanset artikel 28.3 skal centralbankerne i medlemsstater med dispensation ikke indbetale deres kapitalandele, medmindre Det Generelle Råd med et flertal, der udgør mindst to tredjedele af ECB's indskudte kapital og repræsenterer mindst halvdelen af indehaverne af kapitalandele, beslutter, at der skal indbetales en minimumsprocentdel som bidrag til ECB's driftsudgifter.

Artikel 49

Senere indbetaling af kapital, reserver og hensættelser i ECB

49.1. En centralbank i en medlemsstat, hvis dispensation er blevet ophævet, skal indbetale sin kapitalandel i ECB i samme omfang som centralbankerne i andre medlemsstater uden dispensation og overføre valutareserveaktiver til ECB i overensstemmelse med artikel 30.1. Det beløb, der skal overføres, fastsættes ved at gange euværdien, beregnet efter de gældende vekselkurser, af de valutareserveaktiver, som allerede er blevet overført til ECB i overensstemmelse med artikel 30.1, med forholdet mellem antallet af kapitalandele indskudt af den pågældende nationale centralbank og antallet af kapitalandele, der allerede er indbetalt af de øvrige nationale centralbanker.

49.2. Ud over den indbetaling, der skal foretages i medfør af artikel 49.1, skal den pågældende centralbank bidrage til ECB's reserver, til de hensættelser, der svarer til reserver, samt til det beløb, der stadig skal afsættes til reserver og hensættelser svarende til saldoen på resultatopgørelsen pr. 31. december i året forud for ophævelsen af dispensationen. Det beløb, der skal bidrages med, fastsættes ved at gange omfanget

af reserverne, som defineret ovenfor og som fastslået på den godkendte balance for ECB, med forholdet mellem antallet af kapitalandele betalt af den pågældende centralbank og antallet af kapitalandele, der allerede er indbetalt af de øvrige centralbanker.

Artikel 50

Den første udnævnelse af medlemmerne af Direktionen

Når Direktionen for ECB oprettes, udnævnes formanden, næstformanden og de øvrige medlemmer af Direktionen efter fælles overenskomst mellem medlemsstaternes regeringer på stats- og regeringschefniveau efter indstilling fra Rådet og efter høring af Europa-Parlamentet og Rådet for EMI. Formanden for Direktionen udnævnes for en periode på 8 år. Uanset artikel 11.2 udnævnes næstformanden for en periode på 4 år og de øvrige direktionsmedlemmer for embedsperioder på mellem 5 og 8 år. Mandaterne kan ikke fornyes. Antallet af direktionsmedlemmer kan være mindre end fastsat i artikel 11.1, men under ingen omstændigheder under fire.

Artikel 51

Fravigelse af artikel 32

51.1. Hvis Styrelsesrådet efter indledningen af tredje fase med kvalificeret flertal beslutter, at anvendelsen af artikel 32 vil medføre væsentlige ændringer i de nationale centralbankers relative indkomstpositioner, skal omfanget af den indtægt, der skal fordeles i medfør af artikel 32, nedsættes med en ensartet procentsats, der ikke må overstige 60% i det første regnskabsår efter indledningen af tredje fase, og som i hvert efterfølgende regnskabsår nedsættes med mindst 12 procentpoint.

51.2. Artikel 51.1 kan ikke finde anvendelse i mere end fem hele regnskabsår efter indledningen af tredje fase.

Artikel 52

Omveksling af pengesedler i fællesskabsvalutaer

Efter den uigenkaldelige fastlåsning af vekselkurserne træffer Styrelsesrådet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at pengesedler udstedt i valutaer med uigenkaldeligt fastlåste vekselkurser omveksles af de nationale centralbanker til deres respektive pariværdier.

Artikel 53

Anvendelse af overgangsbestemmelserne
Såfremt og så længe der er medlemsstater med dispensation, finder artikel 43-48 anvendelse.

**PROTOKOL (Nr. 19)
om statuten for Det Europæiske Monetære Institut.**

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,
SOM ØNSKER at fastsætte statuten for Det Europæiske Monetære Institut,
ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Artikel 1

Oprettelse og navn

Det Europæiske Monetære Institut (EMI) oprettes i medfør af traktatens artikel 117; det udøver sine funktioner og sin virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten og i denne statut.

EMI's medlemmer er medlemsstaternes centralbanker (de nationale centralbanker). I denne statut betragtes Institut monétaire luxembourgeois som Luxembourg's centralbank.

1.3. Ifølge traktatens artikel 117 opløses Centralbankchefkomitéen og Den Europæiske Fond for Monetært Samarbejde (EFMS). Alle EFMS's aktiver og passiver overføres automatisk til EMI.

Artikel 2

Mål

EMI bidrager til at skabe de betingelser, der er nødvendige for overgangen til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, navnlig ved

- at styrke samordningen af den monetære politik med henblik på at sikre prisstabilitet;
- at foretage de nødvendige forberedelser til at oprette Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) samt til at føre en fælles monetær politik og indføre en fælles valuta i tredje fase;
- at overvåge ecuens udvikling.

Artikel 3

Generelle principper

EMI skal udføre de opgaver og funktioner, der pålægges det i denne traktat og denne statut, dog således at de kompetente myndigheder er ansvarlige for den monetære politik, der føres i de respektive medlemsstater.

EMI handler i overensstemmelse med de mål og principper, der er fastsat i artikel 2 i ESCB-statuten.

Artikel 4

Hovedopgaver

I overensstemmelse med traktatens artikel 117, stk. 2, skal EMI

- styrke samarbejdet mellem de nationale centralbanker;
- styrke samordningen af medlemsstaternes monetære politik med henblik på at sikre prisstabilitet;
- overvåge funktionen af Det Europæiske Monetære System (EMS);
- afholde konsultationer vedrørende spørgsmål, der falder ind under de nationale centralbankers kompetence, og som berører finansielle institutioners og markeders stabilitet;
- overtage EFMS's opgaver; det skal navnlig udføre de funktioner, der omhandles i artikel 6.1, 6.2 og 6.3;
- lette anvendelsen af ecuen og overvåge udviklingen af ecu-clearingsystemet, herunder om dette system fungerer smidigt;
- EMI skal endvidere
- afholde regelmæssige konsultationer om udviklingen i de monetære politikker og anvendelsen af instrumenterne i den monetære politik;
- normalt høre af de nationale monetære myndigheder, inden de træffer beslutninger om udviklingen i den monetære politik inden for de fælles rammer for forudgående samordning.

Senest den 31. december 1996 skal EMI fastlægge de lovgivningsmæssige, organisatoriske og logistiske rammer, der er nødvendige for, at ESCB kan udføre sine opgaver i tredje fase i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence. Rådet for EMI forelægger disse rammer for ECB til afgørelse på datoen for oprettelsen af ECB.

I overensstemmelse med traktatens artikel 109 F, stk. 3, skal EMI navnlig:

- forberede de instrumenter og procedurer, der er nødvendige for at føre fælles monetær politik i den tredje fase;
- hvor det er nødvendigt, fremme harmoniseringen af de regler og den praksis, der gælder for indsamling, udarbejdelse og udgivelse af statistikker inden for dets kompetenceområde;

- forberede regler for transaktioner, som skal udføres af de nationale centralbanker inden for rammerne af ESCB;
- fremme effektiviteten af grænseoverskridende betalinger;
- føre tilsyn med den tekniske forberedelse af ecusedler.

Artikel 5

Rådgivende funktioner

I overensstemmelse med traktatens artikel 117, stk. 4, kan Rådet for EMI afgive udtalelser og rette henstillinger vedrørende det generelle sigte for penge- og valutakurspolitikken samt de dertil knyttede foranstaltninger, som hver medlemsstat indfører. EMI kan afgive udtalelser og rette henstillinger til regeringerne og til Rådet vedrørende politikker, som vil kunne påvirke Fællesskabets monetære situation indadtil og udadtil, navnlig den måde, hvorpå EMS fungerer.

Rådet for EMI kan ligeledes rette henstillinger til medlemsstaternes monetære myndigheder vedrørende varetagelsen af deres monetære politik.

I overensstemmelse med traktatens artikel 117, stk. 6, skal EMI høres af Rådet om ethvert forslag til fællesskabsretsakt inden for dets kompetenceområde. Inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og EMI, skal EMI høres af myndighederne i medlemsstaterne om ethvert udkast til retsforordning inden for dets kompetenceområde, navnlig for så vidt angår artikel 4.2.

I overensstemmelse med traktatens artikel 117, stk. 5, kan EMI beslutte at offentliggøre sine udtalelser og henstillinger.

Artikel 6

Operationelle og tekniske funktioner

EMI skal

- sørge for multilateralisering af positioner, der stammer fra interventioner foretaget af de nationale centralbanker i fællesskabsvalutaer, samt multilateralisering af afregninger inden for Fællesskabet;
- administrere den meget kortfristede finansieringsmekanisme, der er indført ved aftalen af 13. marts 1979 mellem centralbankerne i medlemsstaterne i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab om fastlæggelse af de operationel-

le procedurer for Det Europæiske Monetære System, i det følgende benævnt EMS-aftalen, samt den kortfristede monetære støttemekanisme, der er indført ved aftalen af 9. februar 1970, mellem centralbankerne i medlemsstaterne i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, med senere ændringer;

- udøve de funktioner, der henvises til i artikel 11 i Rådets forordning (EØF) nr. 1969/88 af 24. juni 1988 om indførelse af en enhedsmekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne.

EMI kan modtage monetære reserver fra de nationale centralbanker og udstede ecuer til gengæld for sådanne aktiver med henblik på gennemførelsen af EMS-aftalen. Disse ecuer kan EMI og de nationale centralbanker anvende til afregning og til transaktioner mellem disse centralbanker og EMI. EMI træffer de administrative foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af dette stykke.

EMI kan give tredjelandes monetære myndigheder og internationale monetære institutioner status af »andre indehavere« af ecuer og fastsætte de vilkår og betingelser, hvorpå andre indehavere kan erhverve, besidde og anvende sådanne ecuer.

EMI kan besidde og forvalte valutareserver som agent for og efter anmodning fra nationale centralbanker. Fortjeneste og tab i forbindelse med disse reserver er for regning af den nationale centralbank, der har indskudt reserverne. EMI udfører denne opgave på grundlag af bilaterale kontrakter i overensstemmelse med bestemmelserne i en afgørelse truffet af EMI. Disse regler skal sikre, at transaktioner med disse reserver ikke griber ind i en medlemsstats kompetente monetære myndigheds penge- og valutakurspolitik og skal stemme overens med EMI's mål og den rette virkemåde af EMS's valutakursmekanisme.

Artikel 7

Andre opgaver

EMI tilstiller en gang årligt Rådet en beretning om udviklingen i forberedelserne til tredje fase. Disse beretninger skal indeholde en vurdering af de fremskridt, der er gjort i retning af konvergens i Fællesskabet, og navnlig omfatte tilpasningen af instrumenterne i den monetære politik og forberedelsen af de procedurer, der er nødvendige for gennemførelsen af en fælles mone-

Bilag til f. t. l. om Danmarks deltagelse i den fælles valuta

tær politik i tredje fase, samt de vedtægtsmæssige krav, som centralbankerne skal opfylde for at blive en integrerende del af ESCB.

I overensstemmelse med de rådsafgørelser, der er nævnt i traktatens artikel 117, stk. 7, kan EMI udføre andre opgaver med henblik på forberedelse af tredje fase.

Artikel 8

Uafhængighed

Medlemmerne af Rådet for EMI, der er repræsentanter for deres institutioner, udfører deres aktiviteter på eget ansvar. Under udøvelsen af de beføjelser og gennemførelsen af de opgaver og forpligtelser, som traktaten og denne statut pålægger dem, må Rådet for EMI ikke søge eller modtage instrukser fra fællesskabsinstitutioner eller -organer eller medlemsstaternes regeringer. Fællesskabets institutioner og organer samt medlemsstaternes regeringer forpligter sig til at respektere dette princip og ikke at søge at øve indflydelse på Rådet for EMI under dets udførelse af sine opgaver.

Artikel 9

Administration

I overensstemmelse med traktatens artikel 117, stk. 1, ledes og forvaltes EMI af Rådet for EMI.

Rådet for EMI består af formanden og cheferne for de nationale centralbanker, idet en af disse chefer skal være næstformand. Hvis en centralbankchef er forhindret i at deltage i et møde, kan han udpege en anden repræsentant for sin institution.

Formanden udnævnes for en periode på tre år efter fælles overenskomst mellem medlemsstaternes regeringer på stats- og regeringschefniveau på grundlag af en indstilling fra enten Centralbankchefkomitéen eller Rådet for EMI og efter høring af Europa-Parlamentet og Rådet. Formanden udvælges blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme, og som har professionel erfaring i monetære forhold eller i bankvæsen. Kun statsborgere i medlemsstaterne kan være formand for EMI. Rådet for EMI udnævner blandt centralbankcheferne en næstformand for en periode på tre år.

Formanden skal udføre sit hverv på fuld tid. Han må ikke, medmindre Rådet for EMI undtagelsesvis giver tilladelse hertil, påtage sig nogen

anden beskæftigelse, uanset om den aflønnes eller ej.

Formanden

– forbereder og leder møderne i Rådet for EMI;
– forelægger EMI's synspunkt udadtil, jf. dog artikel 22;

– er ansvarlig for den daglige ledelse af EMI.

Hvis formanden er fraværende, udfører næstformanden hans opgaver.

Formandens ansættelsesvilkår, navnlig hans løn, pension og andre sociale sikringsordninger, aftales i en kontrakt med EMI og fastsættes af Rådet for EMI efter forslag fra en komité, der består af tre medlemmer udpeget af Centralbankchefkomitéen eller, alt efter tilfældet, af Rådet for EMI samt tre medlemmer udpeget af Rådet. Formanden har ikke stemmeret i spørgsmål, som er omfattet af dette stykke.

Hvis formanden ikke længere opfylder de betingelser, som er nødvendige for udførelsen af sine pligter, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse, kan Domstolen afskedige ham efter indstilling fra Rådet for EMI.

EMI's forretningsorden vedtages af Rådet for EMI.

Artikel 10

Møder i Rådet for EMI og afstemningsregler

Rådet for EMI mødes mindst ti gange om året. Møderne er fortrolige. Rådet for EMI kan med enstemmighed beslutte at offentliggøre resultatet af sine drøftelser.

Hvert medlem af Rådet for EMI eller vedkommendes udpegede repræsentant har én stemme.

Hvis ikke andet er fastsat i denne statut, træffer Rådet for EMI afgørelse med simpelt flertal af medlemmerne.

Beslutninger, der træffes i medfør af artikel 4.2, 5.4, 6.2 og 6.3, kræver enstemmighed blandt medlemmerne af Rådet for EMI.

Vedtægelse af udtalelser og henstillinger efter artikel 5.1 og 5.2, afgørelser efter artikel 6.4, 16 og 23.6 samt retningslinjer efter artikel 15.3 kræver kvalificeret flertal på to tredjedele af medlemmerne af Rådet for EMI.

Artikel 11

Samarbejdet mellem institutionerne og pligt til at aflægge beretninger

Formanden for Rådet og et medlem af Kommissionen kan deltage i møderne i Rådet for EMI uden stemmeret.

Formanden for EMI indbydes til at deltage i Rådets møder, når dette behandler spørgsmål, der vedrører EMI's mål og opgaver.

EMI udgiver på et tidspunkt, der fastsættes i forretningsordenen, en årsberetning om sine aktiviteter og de monetære og finansielle forhold i Fællesskabet. Årsberetningen skal sammen med EMI's årsregnskaber sendes til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og også til Det Europæiske Råd.

Formanden for EMI kan efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller på eget initiativ høres af Europa-Parlamentets kompetente udvalg.

Beretninger, der offentliggøres af EMI, skal vederlagsfrit stilles til rådighed for interesserede.

Artikel 12

Valutaenhed

EMI's transaktioner udtrykkes i ecu.

Artikel 13

Hjemsted

Afgørelsen om EMI's hjemsted træffes inden udgangen af 1992 efter fælles overenskomst af medlemsstaternes regeringer på stats- og regeringschefniveau.

Artikel 14

Juridisk status

EMI, der i overensstemmelse med traktatens artikel 117, stk. 1, har status som juridisk person, nyder i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som vedkommende stats lovgivning tillægger juridiske personer. EMI kan navnlig erhverve og afhænde fast ejendom og løse, samt optræde som part i retssager.

Artikel 15

Retsakter

Ved udførelse af sine opgaver skal EMI på de i denne statut fastsatte betingelser

- afgive udtalelser,
- rette henstillinger,
- fastlægge retningslinjer og vedtage beslutninger, der rettes til de nationale centralbanker.

EMI's udtalelser og henstillinger er ikke bindende.

Rådet for EMI kan fastlægge retningslinjer, der bestemmer metoderne for gennemførelse af de betingelser, der er nødvendige for, at ESCB kan udføre sine funktioner i tredje fase. EMI-ret-

ningslinjer er ikke bindende; de skal forelægges ECB til vedtagelse.

En EMI-beslutning er bindende i alle enkeltheder for dem, den er rettet til, jf. dog artikel 3.1. traktatens artikel 190 og 191 anvendes på disse beslutninger.

Artikel 16

Finansielle midler

EMI skal have sine egne midler. Rådet for EMI fastlægger omfanget af EMI's midler med henblik på at sikre en indkomst, der skønnes nødvendig for at dække de administrationsomkostninger, der påløber i forbindelse med uøvelsen af EMI's opgaver og funktioner.

EMI's midler, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 16.1, tilvejebringes gennem bidrag fra de nationale centralbanker efter den fordelingsnøgle, der er omhandlet i artikel 29.1 i ESCB-statutten, og indbetales ved oprettelsen af EMI. Kommissionen tilvejebringer med henblik herpå de statistiske data, der er nødvendige for fastlæggelse af fordelingsnøglen, i overensstemmelse med bestemmelser vedtaget af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, Centralbankchefkomitéen og det i traktatens artikel 114 nævnte udvalg.

16.3. Rådet for EMI beslutter, i hvilken form bidragene skal indbetales.

Artikel 17

Årsregnskaber og revision

Regnskabsåret for EMI begynder den første dag i januar og udløber den sidste dag i december.

Rådet for EMI vedtager et årsbudget inden begyndelsen af hvert regnskabsår.

Årsregnskaberne udfærdiges efter principper fastlagt af Rådet for EMI. Årsregnskaberne skal godkendes af Rådet for EMI og derefter offentliggøres.

Årsregnskaberne revideres af uafhængige eksperter revisorer, der godkendes af Rådet for EMI. Revisorerne skal have fri adgang til alle bøger og konti hos EMI og til al information om dets transaktioner.

Bestemmelserne i traktatens artikel 248 gælder kun for efterprøvning af, hvor effektiv EMI's forvaltning er i operationel henseende.

EMI-overskud overføres i følgende rækkefølge:

- a) et beløb, hvis størrelse fastsættes af Rådet for EMI, overføres til EMI's almindelige reservefond;
- b) resterende overskud fordeles mellem de nationale centralbanker efter den fordelingsnøgle, der er omhandlet i artikel 16.2.

Hvis EMI lider et tab, skal underskuddet udlignes af EMI's almindelige reservefond. Resterende underskud skal dækkes af bidrag fra de nationale centralbanker efter den fordelingsnøgle, der er omhandlet i artikel 16.2.

Artikel 18

Personale

Rådet for EMI fastsætter ansættelsesvilkårene for EMI's ansatte.

Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i enhver tvist mellem EMI og dets ansatte inden for de rammer og på de betingelser, der er fastsat i ansættelsesvilkårene.

Artikel 19

Domstolskontrol mv.

EMI's handlinger eller undladelser bedømmes eller fortolkes af Domstolen i de tilfælde og på de vilkår, som er fastlagt i denne traktat. EMI kan anlægge sag i de tilfælde og på de vilkår, der er fastlagt i traktaten.

Tvister mellem EMI på den ene side og dets kreditorer, debitorer eller nogen anden person på den anden side afgøres af de kompetente nationale domstole med forbehold af den kompetence, der er tillagt Domstolen.

EMI er ansvarlig efter traktatens artikel 288.

Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsklausul, som indeholdes i en af EMI's eller i en på EMI's vegne indgået offentligretlig eller privatretlig aftale.

En EMI-afgørelse om at indbringe en sag for Domstolen træffes af Rådet for EMI.

Artikel 20

Tavshedspligt

Medlemmerne af Rådet for EMI og EMI's ansatte er - selv efter at deres hverv er ophørt - forpligtet til ikke at give oplysning om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder.

Personer med adgang til oplysninger, der er omfattet af fællesskabslovgivning, der pålægger tavshedspligt, er underlagt denne lovgivning.

Artikel 21

Privilegier og immuniteter

EMI nyder på medlemsstaternes område de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for udførelsen af dets opgaver, på de vilkår, der er fastsat i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af et Fælles Råd og en Fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber.

Artikel 22

Underskriftsberettigede

EMI tegnes over for tredjemand af formanden eller næstformanden eller to af EMI's ansatte, som af formanden er blevet behørigt bemyndiget til at underskrive på EMI's vegne.

Artikel 23

Likvidation af EMI

I overensstemmelse med traktatens artikel 123 likvideres EMI ved etableringen af ECB. Alle EMI's aktiver og gældsposter overføres herved uden videre til ECB. Denne skal gennemføre likvidationen af EMI efter bestemmelserne i nærværende artikel. Likvidationen skal være afsluttet ved indledningen af tredje fase.

Mekanismen for udstedelse af ecu mod deponering af guld og US dollars, som er fastsat i artikel 17 i aftalen om EMS, afvikles inden førstedagen af tredje fase i overensstemmelse med artikel 20 i nævnte aftale.

Alle krav og forpligtelser, som hidrører fra den meget kortfristede finansieringsmekanisme og den kortfristede monetære støttemekanisme som omhandlet i artikel 6.1 nævnte aftaler, afvikles inden førstedagen af tredje fase.

Alle EMI's resterende aktiver afhændes, og alle EMI's resterende forpligtelser indfries.

Udbyttet af likvidationen, som er beskrevet i artikel 23.4, fordeles mellem de nationale centralbanker efter den fordelingsnøgle, der er omhandlet i artikel 16.2.

Rådet for EMI kan træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af artikel 23.4 og 23.5.

Ved etableringen af ECB trækker EMI's formand sig tilbage.

Protokol nr. 20
om proceduren i forbindelse med
uforholdsmæssigt store underskud

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,
 SOM ØNSKER at fastsætte nærmere bestemmelser for proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, som nævnt i artikel 104 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Artikel 1

De referenceværdier, der er nævnt i traktatens artikel 104, stk. 2, er:

- 3% for den andel, som det forventede eller faktiske offentlige underskud udgør af bruttonationalproduktet i markedspriser,
- 60% for den andel, som den offentlige gæld udgør af bruttonationalproduktet i markedspriser.

Artikel 2

I traktatens artikel 104 og i denne protokol forstås ved:

offentlig: den samlede offentlige sektor, dvs. centralregeringen, regionale eller lokale myndigheder samt sociale sikringsordninger, med undtagelse af kommercielle transaktioner, som defineret i det europæiske nationalregnskabssystem,

underskud: nettolåntagning, som defineret i det europæiske nationalregnskabssystem,

investering: faste bruttoinvesteringer, som defineret i det europæiske nationalregnskabssystem,

gæld: den samlede bruttogæld til pålydende værdi, der er udestående ved årets afslutning, og som er konsolideret mellem og inden for sektorerne i den samlede offentlige sektor som defineret i første led.

Artikel 3

For at sikre, at proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud fungerer effektivt, er medlemsstaternes regeringer i henhold til denne procedure ansvarlige for underskuddet i den samlede offentlige sektor som defineret i artikel 2, første led. medlemsstaterne sørger for, at nationale procedurer på budgetområdet sætter dem i stand til at opfylde deres forpligtelser inden for dette område, som de følger

af denne traktat. medlemsstaterne underretter straks og regelmæssigt Kommissionen om deres forventede og faktiske underskud og om niveauerne for deres gæld.

Artikel 4

Kommissionen tilvejebringer de statistiske data, der skal benyttes med henblik på anvendelsen af denne protokol.

Protokol nr. 21

om konvergenskriterierne som nævnt i
artikel 121

i traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,
 SOM ØNSKER at præcisere de konvergenskriterier, der er nævnt i traktatens artikel 121, stk. 1, og som skal vejlede Fællesskabet, når det træffer beslutning om overgangen til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Artikel 1

Kriteriet vedrørende prisstabilitet som nævnt i traktatens artikel 121, stk. 1, første led, betyder, at en medlemsstat har en holdbar prisudvikling og en gennemsnitlig inflationstakt, som betragtet i en periode på et år før undersøgelsen ikke overstiger inflationstakten i de højst tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 1,5 procentpoint. Inflationen måles ved hjælp af forbrugerprisindekset på et sammenligneligt grundlag, der tager hensyn til forskelle i nationale definitioner.

Artikel 2

Kriteriet vedrørende den offentlige budgetstilling som nævnt i traktatens artikel 121, stk. 1, andet led, betyder, at medlemsstaten på tidspunktet for undersøgelsen ikke er omfattet af en rådsafgørelse som omhandlet i traktatens artikel 104, stk. 6, om, at den pågældende medlemsstat har et uforholdsmæssigt stort underskud.

Artikel 3

Kriteriet vedrørende deltagelse i Det Europæiske Monetære Systems valutakursmekanisme som nævnt i traktatens artikel 121, stk. 1, tredje led, betyder, at en medlemsstat har overholdt de normale udsvingsmargener i Det Europæiske Monetære Systems valutakursmekanisme uden

alvorlige spændinger i mindst de seneste to år før undersøgelsen. Medlemsstaten må især ikke i samme periode på eget initiativ have devalueret sin valutas bilaterale centralkurs over for en anden medlemsstats valuta.

Artikel 4

Kriteriet vedrørende konvergens i rentesatserne som nævnt i traktatens artikel 121, stk. 1, fjerde led, betyder, at en medlemsstat over en periode på et år før undersøgelsen har haft en gennemsnitlig langfristet nominel rentesats, som ikke overstiger den tilsvarende rentesats i de højest tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 2 procentpoint. Rentesatserne måles på grundlag af langfristede statsobligationer eller tilsvarende værdipapirer, idet der tages hensyn til forskelle i nationale definitioner.

Artikel 5

Kommissionen tilvejebringer de statistiske data, der skal bruges med henblik på anvendelsen af denne protokol.

Artikel 6

Rådet vedtager med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, EMI eller, alt efter tilfældet, ECB samt det udvalg, der er nævnt i traktatens artikel 114, passende bestemmelser om detaljerne i forbindelse med konvergenskriterierne som nævnt i traktatens artikel 121, som derefter skal træde i stedet for denne protokol.

Protokol nr. 22 vedrørende Danmark

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,
SOM ØNSKER at løse visse særlige problemer i forbindelse med Danmark,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Bestemmelserne i artikel 14 i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank berører ikke Danmarks Nationalbanks ret til at udføre sine nuværende opgaver vedrørende de dele af Kongeriget Danmark, der ikke udgør en del af Fællesskabet.

Protokol nr. 23 vedrørende Portugal

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,
SOM ØNSKER at løse visse særlige problemer i forbindelse med Portugal,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Portugal gives herved tilladelse til at opretholde den facilitet, der er stillet til rådighed for de autonome regioner Azorerne og Madeira for at disse områder kan benytte sig af en rentefri kreditfacilitet i Banco de Portugal i henhold til de vilkår, der er fastsat i gældende portugisiske lovgivning.

Portugal forpligter sig til gøre sit yderste for at ophæve ovennævnte facilitet hurtigst muligt.

Protokol nr. 24 om overgangen til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER
Erklærer karakteren af Fællesskabets bekvæmhed hen imod tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union irreversibel ved undertegnelsen af de nye traktatbestemmelser om Den Økonomiske og Monetære Union.

Alle medlemsstater skal derfor, uanset om de opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta eller ej, respektere viljen til, at Fællesskabet hurtigt indtræder i tredje fase; ingen medlemsstat må derfor forhindre overgangen til tredje fase.

Hvis datoen for indledningen af tredje fase endnu ikke er blevet fastsat ved udgangen af 1997, skal de berørte medlemsstater, Fællesskabets institutioner og andre berørte organer gennemføre alt det forberedende arbejde i løbet af 1998 med henblik på at sætte Fællesskabet i stand til at indtræde uigenkaldeligt i tredje fase den 1. januar 1999 og at sætte ECB og ESCB i stand til at indlede deres fulde virke fra denne dato.

Denne protokol knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Protokol nr. 25 om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,
SOM ANERKENDER, at Det Forenede Kon-

gerige ikke er forpligtet eller bundet til at gå over til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, uden at dets regering og Parlament har truffet særskilt beslutning derom;

SOM TAGER TIL EFTERRETNING, at Det Forenede Kongeriges regering normalt finansierer sit lånebehov ved salg af gældsinstrumenter til den private sektor;

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Det Forenede Kongerige skal meddele Rådet, hvorvidt det agter at gå over til tredje fase, inden Rådet foretager sin vurdering i henhold til traktatens artikel 121, stk. 2.

Medmindre Det Forenede Kongerige meddeler Rådet, at det agter at gå over til tredje fase, skal det ikke være forpligtet dertil.

Hvis der ikke er fastsat nogen dato for indledningen af tredje fase efter traktatens artikel 121, stk. 3, kan Det Forenede Kongerige meddele, at det agter at gå over til tredje fase inden den 1. januar 1998.

Punkt 3-9 i denne protokol finder anvendelse, hvis Det Forenede Kongerige meddeler Rådet, at det ikke agter at gå over til tredje fase.

Det Forenede Kongerige skal ikke medregnes blandt det flertal af medlemsstater, der opfylder de nødvendige betingelser, som er anført i traktatens artikel 121, stk. 2, andet led, og stk. 3, første led.

Det Forenede Kongerige bevarer alle sine befojelser med hensyn til monetær politik i overensstemmelse med sin nationale lovgivning.

Traktatens artikel 4, stk. 2, artikel 104, stk. 1, 9 og 11, artikel 105, stk. 1-5, artikel 106, 108, 109, 110, 111, artikel 112, s. k. 1 og stk. 2, litra b), og artikel 123, stk. 4 og 5, finder ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige. Henvisninger i disse bestemmelser til Fællesskabet eller medlemsstaterne omfatter ikke Det Forenede Kongerige, og henvisninger til de nationale centralbanker omfatter ikke Bank of England.

Traktatens artikel 116, stk. 4, og artikel 119 og 120 finder fortsat anvendelse på Det Forenede Kongerige. Artikel 114, stk. 4, og artikel 124, finder anvendelse på Det Forenede Kongerige på samme måde, som hvis det havde en dispensation.

Det Forenede Kongeriges stemmerettigheder suspenderes i forbindelse med rådsakter, hvortil der henvises i de i punkt 5 i denne protokol

nævnte artikler. Med henblik herpå skal der ved beregningen af et kvalificeret flertal i henhold til traktatens artikel 122, stk. 5, ses bort fra Det Forenede Kongeriges vægtede stemmer.

Det Forenede Kongerige er heller ikke berettiget til at deltage i udnævnelse af formanden og næstformanden for samt de øvrige medlemmer af ECB's Direktion i henhold til traktatens artikel 112, stk. 2, litra b), og artikel 123, stk. 1.

Artikel 3, 4, 6, 7, 9.2, 10.1, 10.3, 11.2, 12.1, 14, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26, 27, 30-34, 50 og 52 i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (ESCB-statutten), finder ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige.

Henvisninger i disse artikler til Fællesskabet eller medlemsstaterne omfatter ikke Det Forenede Kongerige, og henvisninger til de nationale centralbanker eller indehavere af kapitalandele omfatter ikke Bank of England.

Henvisninger i ESCB-statuttens artikel 10.3 og 30.2 til ECB's indskudte kapital omfatter ikke kapital indskudt af Bank of England.

Traktatens artikel 123, stk. 3 og ESCB-statuttens artikel 44-48 gælder, uanset om der er medlemsstater med dispensation, idet der dog skal foretages følgende ændringer:

- a) Henvisninger i artikel 44 til ECB's og EMI's opgaver skal indbefatte sådanne opgaver, som fortsat skal udføres i tredje fase, dersom Det Forenede Kongerige træffer beslutning om, at det ikke vil gå over til denne fase.
- b) Foruden de i artikel 47 omhandlede opgaver skal ECB ligeledes rådgive og medvirke i forbindelse med forberedelsen af enhver afgørelse, som Rådet i medfør af denne protokols artikel 10, litra a) og c), måtte træffe vedrørende Det Forenede Kongerige.
- c) Bank of England skal fuldt ud indbetale sin kapitalandel til ECB's egenkapital som bidrag til dækning af ECB's driftsudgifter på samme grundlag som de nationale centralbanker i medlemsstater med dispensation.

Hvis Det Forenede Kongerige ikke går over til tredje fase, kan det ændre sin meddelelse når som helst efter indledningen af denne fase. I så fald:

- a) har Det Forenede Kongerige ret til at gå over til tredje fase, forudsat at det opfylder de nødvendige betingelser. Rådet træffer efter anmodning fra Det Forenede Kongerige og på de i traktatens artikel 122, stk. 2, opstille-

de betingelser og efter den heri fastsatte fremgangsmåde afgørelse om, hvorvidt Det Forenede Kongerige opfylder de nødvendige betingelser.

- b) Bank of England indbetaler sit kapitalindskud fuldt ud, overfører valutareserveaktiver til ECB og bidrager til dennes reserver på samme grundlag som den nationale centralbank i en medlemsstat, hvis dispensation er ophævet.
- c) Rådet træffer på de i traktatens artikel 123, stk. 5, opstillede betingelser og efter den heri fastsatte fremgangsmåde alle øvrige nødvendige afgørelser for at sætte Det Forenede Kongerige i stand til at gå over til tredje fase.

Hvis Det Forenede Kongerige går over til tredje fase i medfør af bestemmelserne i denne protokol, ophører punkt 3-9 med at gælde.

Uanset bestemmelserne i traktatens artikel 101 og artikel 116, stk. 3, og statuttens artikel 21.1, kan Det Forenede Kongeriges regering opretholde sin »Ways and Means«-facilitet hos Bank of England, såfremt og så længe Det Forenede Kongerige ikke går over til tredje fase.

Protokol nr. 26

om visse bestemmelser vedrørende Danmark

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER, der i overensstemmelse med de generelle mål i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ØNSKER at løse en række særlige problemer, som består på nuværende tidspunkt, SOM TAGER I BETRAGTNING, at den danske grundlov indeholder bestemmelser, der kan indebære en folkeafstemning i Danmark forud for Danmarks deltagelse i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Den danske regering underretter Rådet om sin holdning vedrørende deltagelse i tredje fase, inden Rådet foretager sin vurdering i henhold til traktatens artikel 121, stk. 2.

I tilfælde af, at Danmark meddeler, at det ikke vil deltage i tredje fase, skal Danmark have en undtagelse. Virkningen af denne undtagelse er, at alle artikler og bestemmelser i traktaten og ESCB-statutten, hvori der henvises til en dispensation, vil gælde for Danmark.

I så tilfælde medregnes Danmark ikke blandt det flertal af medlemsstater, der opfylder de nødvendige betingelser, der er nævnt i traktatens artikel 121, stk. 2, andet led, og stk. 3, første led.

For så vidt angår ophævelsen af denne undtagelse vil proceduren i artikel 122, stk. 2, kun blive indledt på Danmarks anmodning.

I tilfælde af, at undtagelsen ophæves, finder bestemmelserne i denne protokol ikke længere anvendelse.

Protokol nr. 27

vedrørende Frankrig

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER, SOM ØNSKER at tage hensyn til et særligt spørgsmål vedrørende Frankrig,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Frankrig beholder eneretten til pengeudstedelse i sine oversøiske territorier på de vilkår, der er fastlagt i Frankrigs nationale lovgivning, og vil have eneret til at fastsætte CFP-franc'ens paritet.

Til lovforslag nr. L 288. Skriftlig fremsættelse (2. maj 2000)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om Danmarks deltagelse i den fælles valuta.

(Lovforslag nr. L 288).

Loven tilsigter at gøre det muligt for Danmark at tilslutte sig den fælles valuta.

Den fælles valuta er en videreførelse af samarbejdet om det indre marked, der nu er gennemført. Den fælles valuta bygger videre på de resultater, der er skabt i 1. og 2. fase af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU). De to første faser af ØMU'en har ført til et tættere fælles samarbejde om den økonomiske politik, som Danmark er fuldt ud med i.

De 11 lande, som nu deltager i den fælles valuta, har etableret et uformelt samarbejde, det såkaldte euro-11. Udviklingen har vist, at euro-11 får større betydning. Det vil fortsætte. Dermed vil der reelt kunne træffes beslutninger, som påvirker Danmarks fremtid – men Danmark har uden for dette samarbejde ikke indflydelse på de trufne beslutninger.

Danmark hører hjemme i det europæiske samarbejde i EU. Danmark har siden 1973 været med til at præge den europæiske udvikling. Det gælder ikke mindst beslutningen om at udvide EU med de nye demokratier i Central- og Øst-europa. Danmark skal fortsat påvirke udviklingen af EU-samarbejdet mod et åbent, helt og stabilt Europa.

Danmark deltager som udgangspunkt fuldt og helt i det europæiske samarbejde. Men på visse områder indtager Danmark en særstilling. Det gælder bl.a. forbeholdet for deltagelse i den fælles valuta.

Europa gennemgår store ændringer i disse år. Det europæiske samarbejde udvikler sig som følge af meget konkrete udfordringer. Samarbej-

det står over for sin hidtil største opgave: Gennem udvidelsen at skabe et helt og udelt Europa.

Det er et klart politisk mål for alle ansøgerlandene så hurtigt som muligt efter optagelsen i EU at deltage i den fælles valuta. De central- og øst-europæiske kandidatlande ønsker at påtage sig medlemskabets fulde rettigheder og pligter. De vil deltage på lige vilkår i alle dele af det europæiske samarbejde.

Det nye for Danmark ved deltagelse i euroen vil være, at Danmark får adgang til på lige fod med de andre eurolande at fastlægge den europæiske pengepolitik og opnå fuld sikring mod valutaspekulation med deraf følgende stabilitet. Medlemskab i euroen vil også forbedre finanspolitikens muligheder for at bidrage til høj og stabil beskæftigelse.

Til gengæld op giver Danmark muligheden for isoleret at bruge ændringer af valutakursen, og den fælles valuta erstatter kronen. Herudover kan staten blive pålagt økonomiske sanktioner, hvis vi ikke overholder de finanspolitiske spilleregler om at undgå uforholdsmæssigt store offentlige budgetunderskud.

Danmark fører allerede i dag den samme økonomiske politik som ved deltagelse i eurosamarbejdet. Opgivelsen af brugen af valutakursjusteringer er ikke noget nyt. Danmark har med fordel ført fastkurspolitik under skiftende regeringer siden begyndelsen af 1980'erne.

Danmark vil stå over for de samme udfordringer fra globaliseringen som eurolandene. Danmark skal under alle omstændigheder håndtere de udfordringer, globaliseringen stiller, uanset deltagelse i euroen. Spørgsmålet er, hvorledes Danmark bedst møder udfordringerne. Det sker bedst ved fuld deltagelse i eurosamarbejdet.

Uanset om Danmark deltager i euroen eller ej, vil Danmark alligevel skulle indrette sig efter beslutningerne på det økonomisk-politiske område. Danmark deltager - som følge af EU-med-

lemskabet - i det tættere økonomisk-politiske samarbejde og følger i kraft af fastkurspolitikken den fælles pengepolitik. Der er derfor ikke grundlag for den opfattelse, at Danmarks økonomisk-politiske handlefrihed skulle blive større ved at stå uden for euroen. Det er først og fremmest Danmarks indflydelse på det økonomisk-politiske samarbejde, som Danmark allerede i dag deltager i, der bliver mindre.

Dansk deltagelse i euroen vil være en naturlig videreførelse af den økonomisk-politiske linie, der kendes i dag.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, skal jeg tillade mig at anbefale det til det høje Tings velvillige behandling.